

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**NEZNÁMÁ ZANIKLÁ STŘEDOVĚKÁ VESNICE U LETIN NA
BLOVICKU**

Veronika Linková

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra archeologie

Studijní program - Archeologie

Studijní obor - Archeologie

Bakalářská práce

**NEZNÁMÁ ZANIKLÁ STŘEDOVĚKÁ VESNICE U LETIN NA
BLOVICKU**

Veronika Linková

Vedoucí práce:

Doc. PhDr. Pavel Vařeka Ph.D.

Katedra archeologie

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....

Obsah práce

1 ÚVOD	5
1.1. Cíl a metoda práce	5
1.2. Archeologické doklady pravěkého a středověkého osídlení	6
1.3. Historie okolních sídel	7
2 DĚJINY VÝZKUMU LOKALITY	8
3 LOKALIZACE	8
4 PÍSEMNÉ ZPRÁVY A MAPOVÉ PODKLADY	9
5 PŘÍRODNÍ PROSTŘEDÍ	10
6 NEDESTRUKTIVNÍ VÝZKUM	11
6.1. Metoda a postup výzkumu	11
6.2. Zaměření	12
6.3. Celková charakteristika lokality	13
6.4. Popis reliéfních tvarů	14
6.4.1. Objekty v intravilánu ZSV	14
6.4.2. Objekty mimo intravilán	38
6.5. Geobotanická indikace	42
6.6. Povrchový sběr	42
7 VYHODNOCENÍ VÝZKUMU	43
7.1. Rozbor reliéfních tvarů	43
7.1.1. Intravilán ZSV	43
7.1.1.1. Konvexní objekty	43
7.1.1.2. Konkávní objekty	44

7.1.1.3. Kombinované objekty	45
7.1.1.4. Konkávní liniové objekty	45
7.1.1.5. Terénní zářezy	45
7.1.1.6. Zarovnané plochy	46
7.1.2. Objekty v extravilánu ZSV	46
7.1.2.1. Konkávní liniové objekty (komunikace)	46
7.1.2.2. Konkávní objekty	46
7.2. Rozbor nálezů	47
7.2.1. Keramické nálezy – keramické třídy	47
7.2.1.1. Popisované vlastnosti	48
7.2.2. Mazanice	48
7.2.3. Železná ruda	49
7.3. Soubor nálezů z roku 2009	49
7.4. Soubor nálezů z extravilánu ZSV	50
8 SYNTÉZA A INTERPRETACE (VÝSLEDKY VÝZKUMU)	51
8.1. Vymezení usedlostí – empirický postup	51
8.1.1. Vymezení usedlostí – shluková analýza	52
8.2. Intravilán ZSV	52
8.2.1. Domy	52
8.2.2. Hospodářské stavby	54
8.3. Zázemí vesnice	54
8.3.1. Komunikace	54
8.3.2. Výrobní objekty	54

8.3.3. Dvory	55
8.3.4. Rybníky a nádrže	55
8.4. Extravilán	56
8.4.1. Těžební činnost	56
8.5. Velikost a struktura vsi	56
8.6. Letecké laserové skenování	56
9 DATOVÁNÍ	57
10 KOMPARACE S JINÝMI LOKALITAMI	58
11 ZÁVĚR	59
12 RESUMÉ	60
13 SEZNAM POUŽITÉ LITAREATURY	61
14 PŘÍLOHY	66

Poděkování:

Na tomto místě bych ráda poděkovala všem, kteří se podíleli na vzniku této práce – zejména vedoucímu práce Doc. PhDr. Pavlu Vařekovi, Ph.D., Mgr. Lukáši Holatovi a Mgr. Ladislavu Čapkovi, Ph.D. za cenné konzultace. Rovněž děkuji Mgr. Jindřichu Plzákovi za výpomoc při práci v terénu. Dále děkuji Mgr. Lence Starkové, Ph.D. za pomoc při digitalizaci dat a Mgr. Jiřímu Boudovi za poskytnutí potřebných nálezů a dokumentů. Velký dík patří Tomáši Hruškovi, Robertu Trnkovi a především celé mé rodině.

1. ÚVOD

Práce je zaměřena na povrchový nedestruktivní průzkum zaniklé středověké vesnice, která se nachází na k. ú. Letiny a Kbelnice u Letin na jižním Plzeňsku. Vesnice se rozkládá v lesním prostředí. Právě zalesněné krajiny nám dnes mohou poskytnout značné množství archeologických pramenů, na jejichž základě je možné pomocí nedestruktivních metod studovat osídlení od mladšího středověku do časného novověku (Vařeka 2006, 9). V Čechách bylo na základě historických pramenů zaznamenáno více než 3000 zaniklých sídel z výše zmíněných období (Roubík 1959, 13 – 14). O některých zaniklých vesnicích z mladšího středověku nejsou zachovány žádné zmínky v psaných pramenech, a je proto nutné počítat s nárůstem celkového počtu lokalit (Roubík 1959, 8). Mezi zaniklé vsi, o kterých nejsou v písemných pramenech téměř žádné zprávy, může být zařazena také vesnice, která je předmětem mého zájmu. Lokalita je poměrně malého rozsahu, proto byla vhodnou volbou pro vypracování bakalářské práce. V minulých letech byl na lokalitě realizován menší systematický povrchový průzkum. Důvodem výběru této lokality bylo především navázat na předchozí bádání a realizovat zde nedestruktivní archeologický výzkum, který by mohl přinést nová poznání.

1.1 Cíl a metoda práce

Předmětem mé práce je realizace povrchového průzkumu zaniklé středověké vesnice neznámého jména (možnému pojmenování se budu věnovat v dalších kapitolách), nacházející se na katastrálním území Letiny a Kbelnice u Letin na jižním Plzeňsku. Hlavním úkolem je především vizuální povrchový průzkum antropogenních tvarů reliéfu, jehož hlavními částmi je zaměřování, vyhledávání, třídění a interpretace reliéfních tvarů, které nám mohou indikovat pozůstatky minulé lidské činnosti (Kuna – Tomášek 2004, 237). Jelikož se lokalita nachází v trvale zalesněném prostředí, můžeme zde předpokládat značnou zachovalost antropogenních tvarů. Výzkum terénních útvarů je v zalesněné krajině dobře proveditelný, neboť zde nedochází k destruktivnímu narušení archeologických památek vlivem orby. Dalším úkolem bude také realizace geodeticko-topografického průzkumu pomocí totální stanice, kdy bude provedeno zaměření, dokumentace, určení polohy a vzájemných vztahů reliéfních tvarů (Kuna – Tomášek 2004, 237).

Jelikož vesnice není zmiňována v písemných pramenech, pokusím se o její přibližnou dataci na základě nalezených keramických artefaktů. Dalším úkolem bude zařazení vesnice do kontextu již zkoumaných středověkých vsí na základě dostupné literatury. Kromě intravilánu zaniklé vesnice se pokusím zmapovat také blízké okolí a jeho možný vztah ke vsi. Pozornost bude věnována především dokladům plužin, dokladům těžby železné rudy a komunikačním schémátům v extravilánu vesnice (Vařeka 2006, 11). Výsledkem práce bude vytvoření celkového plánu lokality.

1.2 Archeologické doklady pravěkého a středověkého osídlení

V okolí středověké vesnice byla na základě archeologických výzkumů zjištěna řada nemovitých památek. Doklady pravěkého a středověkého osídlení sleduji v okruhu do pěti kilometrů od zaniklé vsi. Mezi tyto nemovité památky patří například Velká skála na katastru obce Bzí, vzdálená cca 3,2 km východně. Z této lokality je známo poměrně velké množství pravěkých artefaktů (kamenné nástroje, mazanice, keramika, kostěné či pazourkové nástroje); (Šaldová 1988, 165, 182). Jedná se o nejvýznamnější eneolitické výšinné sídliště chamské kultury a kultury kulovitých amfor v západních Čechách (Sokol 2004, 59). Další blízkou památkou je pravěké sídliště Čertovo břemeno u Únětic, pravděpodobně náležící do eneolitu (Frýda, 1985, 218). Z Únětic je také znám nález poloviny kamenného sekeromlatu (Sklenář 1986, 8). Nálezy pravěké keramiky a mazanice byly objeveny v obci Březí v poloze Na Skalách při začištění vývratu. Jedná se o nálezy chamské kultury, které jsou uloženy v Západočeském muzeu v Plzni (Čedíková – Metlička – Štěrbová 2007, 22). Z výzkumu u hospodářského dvora Bzí jsou známy nálezy deseti bronzových předmětů (sekera, srp aj.) z prokopané mohyly (Sklenář 1992, 35). Na levém břehu chocenického potoka, 2,5 km JZ od Blovic bylo objeveno 13 mohyl ze střední doby bronzové (Šaldová 1988, 173). Ze stejného období byl učiněn nález bronzových předmětů v Čábuzí u Jarova (Škrábek 1969, 50 – 51) či na skále Čertovo břemeno u Únětic, z něhož je znám depot z přelomu střední a mladší doby bronzové (Beneš – Štefanová – Šaldová 1963, 164, 167; Škrábek 1970, 8 – 9). V Chocenickém újezdě byla nalezena středověká keramika a kachle (Pícka 2009a, 21). Nejbližší památkou v okolí zaniklé vesnice je zaniklá středověká ves Bzík. Nachází se na k. ú. Bzí a je ze tří stran svírána strmými svahy Bzí hory (Přerostová 2008, 48).

1.3 Historie okolních sídel

Nejbližším sídlem v okruhu do pěti kilometrů od zaniklé vsi jsou Letiny, vzdálené asi 1,2 km jihovýchodně. První zmínka pochází z roku 1248. Jednalo se o ves, jejíž výnosy využívali královští lékaři, kterým však byla pro jejich neschopnost ves odebrána a poté opět navrácena. Později je s Letinami spojován rod Vladyků. Jako poslední je zmiňován Oldřich z Letin. V období husitských válek se rod Vladyků z Letin začíná vytrácet a získávají je Mečkovští z Mokrcce. Během této doby byly Letiny několikrát prodány, a to v letech 1546, 1556. Po roce 1577, kdy byly Letiny příslušenstvím statku Újezdu z Horšic, se zde usídlili vladykové ze Snopoušov. Roku 1651 patřily Letiny Pikhartům ze Zeleného Údolí. Poté náležely po krátkou dobu Dejmům ze Sřítěže. Roku 1717 (jinde se uvádí rok 1726) byly Letiny připojeny k panství Dolní Lukavice, k němuž pak náležely do konce patrimoniálního období. V této době zde bylo 55 domů a 370 obyvatel, kostel sv. Prokopa, škola, vrchnostenský dvůr s obydlím, ovčín, hostinec, vinopalna, mlýn, lázeňský dům a kaple sv. Vintíře (Rožmberský 2009, 49 – 50). Se vznikem Letin souvisí již po staletí pověst, která uvádí, že asi půl kilometru jižně od Letin se nachází louka, kde se říká Na Ohrazenici. Ještě na konci 11. století zde stála vesnice nazývaná Osek. Pověst tvrdí, že do vsi přišla žebračka, která do ní zanesla morovou nemoc, mnoho lidí zde na následky nemoci umíralo. Zdraví lidé se rozhodli, že za pomoci sousedů z okolních vsí Osek ohradí, a i s mrtvými a nemocnými zapálí. Poté utekli a vydali se na blízký kopec, kde se zastavili a jeden z nich pronesl: „Zůstaňme, dále už nedoletím“. Na tomto místě založili novou ves, kterou pojmenovali Letím. Později uváděnou jako Letín a konečně Letiny (Šindelář 2004, 3).

Druhým nejblíže sídlem jsou Kbelnice u Letin, které jsou součástí obce Letiny a leží cca 1,2 km jižně. První zmínky o vsi Kbelnice pochází z roku 1248. K dalším blízkým sídlům patří Svárkov ležící 4 km jihovýchodně, první zmínky pochází z roku 1379. Bzí se nachází 3,2 km východně, první písemné zprávy známe z roku 1115. Blízkou vesnicí jsou Libákovice vzdálené cca 1,8 km severozápadně, první zprávy o Libákovících jsou známy z roku 1266. Ve vzdálenosti asi 1,9 km severovýchodně od zaniklé vsi leží obec Dražkov.¹ První písemné zmínky o Dražkovu pochází z roku 1379 (Profous 1954; 1951; 1949; Profous – Svoboda 1957).

¹http://www.mapy.cz/#!x=13.460501&y=49.537531&z=12&t=r&rc=13.449205_49.538100__&rl=13.4492044%C2%B0E%2C49.5381000%C2%B0N_&rp=%7B%22criterion%22%3A%22fast%22%7D

2. DĚJINY VÝZKUMU LOKALITY

Na lokalitě byl v předchozích letech proveden systematický výzkum, který byl realizován v roce 2009, jehož hlavními účastníky byli R. Trnka, J. Hajšman, Mgr. J. Bouda a T. Karel (Trnka – Hajšman 2009, 54). Hlavním cílem bylo především zmapovat celou lokalitu, zjistit její rozsah a získat potřebný datovací materiál. Při jejich práci byly na lokalitě zaznamenány antropogenní útvary. Jednalo se především o objekty konvexní (6 objektů) a objekty konkávní (3 objekty), které zřejmě představují 2 úvozové cesty a jeden rybník. U všech zjištěných útvarů byly zaměřeny středy pomocí GPS. Výzkum dále pokračoval až do dubna roku 2009, kdy bylo realizováno zaměření terénních reliktních vesnice pomocí pásma a laserového dálkoměru (Trnka – Hajšman 2009, 54). Podle informací poskytnutých muzeem jižního Plzeňska v Blovicích je zřejmé, že na lokalitě byla v minulosti provedena menší sondáž. Tyto informace jsou uvedeny na inventární kartě, kterou vyhotovil v roce 1975 K. Škrábek. Sondáž údajně provedl J. Sýkora (bývalý pracovník muzea jižního Plzeňska v Blovicích) roku 1971. Z této sondáže (vývratu?) pochází 12 keramických zlomků, patřících jedné nádobě.²

3. LOKALIZACE

Zaniklá středověká ves se nachází na okrese jižního Plzeňska na dvou katastrech, a sice Letín a Kbelnic u Letín (Rožmberský 2008, 40). Relikty vsi se rozprostírají v lesním komplexu severně od obce Letiny, severovýchodně a jihozápadně od silnice spojující Letiny a Libákovice (viz obr. 1). Nadmořská výška lokality činí cca 526-534 m. Vesnice leží v mírném svahu skloněném k jihovýchodu, a je rozdělena silnicí na dvě části. Na obou stranách od silnice můžeme zpozorovat koncentraci terénních reliktních, jejichž podstatně větší množství spadá do severovýchodní části (k. ú. Letiny). Na mapě ZM 10 je zaznamenán pomístní název lesa, ve kterém se vesnice nachází. Jedná se o název „v Mýti“.

² Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích, inv. č. A 393/71

4. PÍSEMNÉ ZPRÁVY A MAPOVÉ PODKLADY

O existenci zaniklé vesnice se nepodařilo dohledat mnoho informací. Není známa její podrobnější historie ani přesný název. V soupise zaniklých sídel (Roubík 1959) není žádná zmínka o zaniklé vesnici v Letinech. Jediná ves, o které se autor zmiňuje, je Ohrazenice u Letin z roku 1362. O Ohrazenici již píše ve své práci také badatel Petr Rožmberský (Rožmberský 2008, 26) či Bohuslav Šindelář (Šindelář 2004, 3). Jsou zaznamenány také některé zprávy o výzkumech, které probíhaly v obci Letiny, avšak se zaniklou vesnicí nesouvisí (Široký 2004, 130). Po reliktech zaniklé vesnice pátral již Petr Rožmberský, který se o ní velmi krátce zmiňuje v regionální literatuře (Rožmberský 2008, 40). Později se o tuto lokalitu zajímal R. Trnka, a to na základě nákresu tohoto místa, který se nachází v kartotéce oddělení Prehistorie Západočeského muzea v Plzni. Na plánu je uvedena písemná zmínka o panu Václavu Vackovi, který zde měl údajně nalézt keramické střepy.³ Václav Vacek jakožto regionální badatel lokalitu již v minulosti znal, avšak v té době ji nepovažoval za zaniklou ves, ale za mohylové pohřebiště. Podle plánu mělo k nálezu dojít v roce 1951 (Trnka – Hajšman 2009, 52).

Mnoho informací neposkytlo ani prostudování starých mapových děl. Na mapě III. vojenského mapování je uveden v místě, kde vesnice leží název „v Mýti“.⁴ Toto označení však naznačuje, že zde dříve existovala mýtina uvnitř lesa (Trnka – Hajšman 2009, 62). Stejný název můžeme vidět také na mapách II. vojenského mapování. Výjimkou je pouze I. vojenské mapování, na kterém se dočteme o pomístním názvu „na Brussy“.⁵ (viz obr. 2, 3). Na mapě stabilního katastru z roku 1838 je uveden název „Mitié“⁶ podobný dnešnímu „v Mýti“. Dnes je tento název na mapě ZM 10 uveden poněkud jižněji.

³ ZČM, kartotéka odd. prehistorie, složka Libákovice PJ

⁴http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=500&lang=cs&z_width=800&z_newwin=0&map_root=3vm&map_region=25&map_list=4151_3

⁵http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=500&lang=cs&z_width=800&z_newwin=0&map_root=1vm&map_region=ce&map_list=c173

⁶ http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/main/cio_query_01.html?mapno_cm=c3891-1

5. PŘÍRODNÍ PROSTŘEDÍ

Oblast, kde se rozkládají reliktů zaniklé vsi, můžeme podle regionálního členění reliéfu zařadit do okrsku Kamýcké vrchoviny. Ta je součástí Radyňské vrchoviny, která je jedním z podcelků vrchoviny Švihovské. Švihovská vrchovina tvoří část celku Plzeňské pahorkatiny (Kumpera 2003, 15). Nejvyšším bodem Kamýcké vrchoviny je Bezí (582 m n. m.); (Demek 1987, 261).

Podle mapy rekonstruované přirozené vegetace je místo, kde se nachází zaniklá vesnice pokryto z velké části acidofilními doubravami (Neuhäuslová – Moravec 1997). Acidofilní doubravy se kromě dubu a lísky skládají také z jeřábu, krušiny, osiky a břízy (Mikyška a kol. 1968, 71). Dnes jsou acidofilní doubravy rozšířeny na chudých půdách, a to jak na lehkých, středních, tak i těžších a oglejených (Mikyška a kol. 1968, 73). Dnes je lokalita pokryta vzrostlým smrkovým a zamokřeným listnatým porostem. Část lokality zaujímá neprostupná mladší smrčina. V některých místech je lokalita hustě pokryta vysokými křovinami a ostružiním.

Lokalita se nachází v údolí Podhrázského potoka, jehož délka činí 12 km. Podhrázský potok pramení 2 km jižně od Letin a před obcí Zdemyslice ústí zleva do řeky Úslavy. Leží v nadmořské výšce 505 m (Kumpera 2003, 230). V jeho blízkosti se nachází dva větší rybníky. Letinský velký rybník na východním okraji a rybník Pozorka na severovýchodě. Oba rybníky jsou jím napájeny. Letinský rybník patří k větším rybníkům ležících na Podhrázském potoce (Pícka 2009b, 15). Rybník Pozorka leží 1,5 km jihozápadně od Draškova, jeho velikost činí cca 8 ha (Vlček 1984, 224).

Lokalita spadá do mírně teplé oblasti. Podle vyčleněných stupňů náleží k nejchladnější části tohoto regionu. Tato část zaujímá především oblast od Březí přes Měcholupy, Zhůř a Bzí a pokračuje až k Úněticím (Pícka 2009b, 14). Jsou zde typická mírná až mírně chladná a suchá až mírně suchá léta. Jaro a podzim bývají mírné, zima mírně chladná, suchá až mírně suchá s normální sněhovou pokrývkou (Quitt 1971, 12).

Podle geologické mapy ZM50⁷ je tato oblast z regionálního hlediska součástí proterozoika Českého masívu. Vyskytují se zde nezpevněné písčitohlinité až hlinitopísčité sedimenty s převládajícími horninami hlínou a pískem. Minerální složení je zde pestré.

⁷http://mapy.geology.cz/geocr_50/

Hlíny v této oblasti řadíme mezi deluviální, jejichž proces vzniku se odehrával především na svazích.⁸ Dále je zde zastoupena také droba, prachovec a břidlice stáří svrchního proterozoika. Jedná se především o sedimenty zpevněné náležící do geologického regionu bohemikum – barrandien a středočeského plutonu. Menší zastoupení tvoří silicity stáří svrchního proterozoika, jedná se o zpevněné sedimenty náležící do stejného geologického regionu jako výše zmíněné prachovce a břidlice.⁹

Půdy jsou zde zastoupeny půdním typem kambizemí. Subtypem zdejších kambizemí je půda oglejená. Podle půdní mapy ČR (Tomášek 2007) můžeme do této oblasti zařadit také pseudogleje s hnědými půdami oglejenými a hnědé kyselé půdy. Tato mapa však nebyla pro přesnější určení typů půd zcela přesná, proto bylo využito mapového portálu.¹⁰ Hnědé půdy kambizemě jsou u nás nejrozšířenějším půdním typem. V pahorkatinných, vrchovinných a horských oblastech jsou více zastoupeny, v nížinách se nevyskytují téměř vůbec. Více rozšířené jsou mezi 450-800 m n. m. v oblastech s členitějším reliéfem (svahy, hřbety, vrcholy). Jejich subtypem jsou hnědé půdy kyselé a hnědé půdy oglejené, které jsem již zmínila výše. Hnědé půdy kyselé jsou typické pro oblasti mezi 400-600 m n. m. a hnědé oglejené půdy jsou charakteristické střední až nižší kvalitou a malou mocností. Hnědé půdy mohou být velmi vhodné pro lesní prostředí (Tomášek 2007, 53 - 54). Tyto půdy jsou hospodářsky slabší a nejsou příliš vhodné pro zemědělské využití (Pícka 2009b, 14).

6. NEDESTRUKTIVNÍ VÝZKUM

6.1 Metoda a postup výzkumu

Vzhledem k velmi husté vegetaci na lokalitě, bylo nutné povrchový výzkum provést až v období vegetačního klidu. První návštěva lokality proběhla na přelomu dubna a května 2013, kdy už byl vegetační pokryv dosti hustý a ztěžoval celkové prozkoumání lokality. Vzhledem k tomu, že bylo problematické určit přesnější rozsah méně viditelných terénních útvarů, byly při tomto průzkumu zaznamenány jen největší reliéfní útvary. Z některých rozrytých míst na povrchu bylo možné posbírat keramické zlomky.

⁸http://departments.fsv.cvut.cz/k135/data/wp-upload/2008/03/geo_08_1.pdf

⁹http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g50zj&y=820300&x=1093400&s=1

¹⁰<http://mapy.geology.cz/pudy/>, 22:11, mapa 1:50 000

Podle již dříve zhotoveného terénního plánu (Trnka - Hajšman 2009) bylo identifikováno 19 antropogenních útvarů situovaných v intravilánu vesnice. Některé byly fotograficky zdokumentovány. Další práce na lokalitě proběhly na přelomu května a června 2013, kdy byla pomocí totální stanice ustavena čtyři pevná stanoviska (A, B, C, D). Bylo nutné zaměřit jejich přesné souřadnice pro pozdější měření. V listopadu 2013 byl proveden opětovný vizuální průzkum antropogenních tvarů a původní plán byl doplněn a upraven. Celkově bylo identifikováno 24 reliéfních útvarů v intravilánu vsi. Relikty byly označeny jako (obj. 1 – obj. 24) a fotograficky zdokumentovány. V únoru 2013 byla provedena revize antropogenních útvarů a stav lokality byl porovnán s předešlým hodnocením. Revize prokázala totožný stav antropogenních tvarů s předešlou identifikací s výjimkou dvou objektů, které se již nejevily jako antropogenní. Za pomoci stanice GPS byly zaměřeny středy všech objektů, hlavní silnice a cesty procházející intravilánem vsi. Vzhledem k tomu, že přesnost měření pomocí GPS se v lesním prostředí zhoršuje, byla použita GPS stanice značky Trimble, u které je měřena poloha pomocí antény vysunuté z batohu, který obsluhující nese na zádech. Tato stanice dokáže měřit rychleji s odchylkou několika decimetrů, proto je vhodná pro mapování nemovitých objektů v zalesněném terénu (Kuna 2004, 401 – 402). Poté byl vytvořen nový plán pro lepší orientaci a dohledání objektů v terénu. Kromě středů reliéfních tvarů a komunikací byly také zaměřeny dva keramické artefakty.

6.2 Zaměření

K přesnému zaměření polohy jednotlivých objektů bylo nutné použít totální stanici značky Leica (model TCR 407). Totální stanice dokáže při správném ustavení do vodorovné polohy měřit s přesností v řádech milimetrů. K dosažení přesného měření je také potřeba dbát na svislost výtyčky s hranolem a při samotném měření je třeba správně zacílit střed hranolu, jinak může dojít ke zkreslení výsledků (Kuna a kol. 2004, 397). Při zaměřování pomocí totální stanice byla použita původní dvě pevná stanoviska (A, B) se souřadnicemi: (821068,757; 1091727,502; 821040,172; 1091744, 944), od kterých byl dále na lokalitě veden polygonový pořad. Celkově bylo ustaveno 10 pomocných stanovisek, ze kterých bylo možné zaměřit všechny objekty v intravilánu vsi. Každý objekt byl v závislosti na své velikosti a tvaru zaměřen potřebným počtem bodů, obvykle se jednalo o desítky bodů. Jejich vzdálenost při měření činila od 0,5 do 1 metru, podle vlastností měřeného objektu.

Pro lepší orientaci byly také zaměřeny okolní komunikace, les a část lesní školky. Celkem bylo naměřeno 518 bodů. Totální stanicí se podařilo zaměřit všechny objekty, avšak je třeba podotknout, že u některých objektů byl zaměřen menší počet bodů z důvodu špatné prostupnosti terénu.

Pro další zpracování terénního měření byl využit program ArcGis 10 (Geographic Information Systems). Jedná se o počítačový systém, který umožňuje pracovat s geografickými daty (Kuna 2004, 426). V archeologii jej lze využít k analýze přírodního prostředí, či studiu prostorové struktury osídlení (Kuna 2004, 427). Naměřené body byly promítnuty do programu ArcMap, kde bylo nejprve porovnáno, zda se data shodují s předchozím zaměřením pomocí GPS. Poté bylo vytvořeno několik vrstev, které sloužily ke spojení jednotlivých bodů. V jedné vrstvě byly body pospojovány podle terénní dokumentace, která byla pořízena při práci v terénu. Pomocí této vrstvy byly vytvořeny obrysy všech objektů, další vrstva sloužila k dokreslení spádníc dle svažitosti terénu. Pro objekty, které byly výrazně podmáčené, či naplněné vodou byla vytvořena další vrstva. Do výsledného plánu lokality byly zaneseny nálezy keramiky, mazanice a železné rudy. Celkový plán lokality byl promítnut na vrstevnicový podklad, který byl vytvořen pomocí lidarových dat 4. Generace v programu Surfer (viz obr. 4).

6.3 Celková charakteristika lokality

Relikty ZSV se rozkládají v lesním komplexu na mírném svahu skloněném jihovýchodním směrem. Na ploše intravilánu bylo zaznamenáno 22 terénních reliktnů. Většina objektů je situována v mírném svahu. Objekty jsou na lokalitě rozmístěny poměrně rovnoměrně. Lokalita se vyznačuje poměrně členitým neklidným terénem, téměř po celé ploše můžeme pozorovat značné nerovnosti. V severozápadní části lokality se nachází největší objekt interpretovaný jako pozůstatek rybníka, jehož hráz je poměrně dobře zachovalá. Směrem od severozápadu k jihovýchodu je patrný průběh odvodňovací strouhy. Směrem od severu protínají jihovýchodní svah dvě lesní cesty, které navazují na hlavní silnici. Vzdálenost mezi cestami činí asi 75 metrů. Lokalitu ohraničuje paseka a pole na západní straně a lesní školka. Nelze vyloučit, že pozůstatky vesnice pokračují tímto směrem, ovšem jejich relikty mohly být zničeny orbou. Na jihovýchodní straně je nejzazším reliéfním tvarem objekt 10.

6.4 Popis reliéfních tvarů

6.4.1. Objekty v intravilánu vsi

OBJEKT 1

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah VJV směrem, objekt je na JV straně porušen odvodňovací strouhou
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – nepravidelně oválný
 - b) U dna – nepravidelně obdélný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní s konvexním lemem
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá
 - 2.4. Vnější stěny
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný, porostlý stromy
 - b) Tvar – konvexní
 - c) Sklon – mírný až strmý
 - 2.5. Horní hrana vnější – pozvolná až nevýrazná
 - 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný, porostlý stromy a pařezy
 - b) Tvar – mírně konvexní až plochý
 - c) Sklon – nepatrný
 - 2.7. Horní hrana vnitřní – pozvolná až nevýrazná
 - 2.8. Vnitřní stěny
 - a) Povrch – pravidelný, nerovný
 - b) Tvar – konvexní
 - c) Sklon – mírný až strmý
 - 2.9. Spodní hrana vnitřní – pozvolná až ostrá
 - 2.10. Dno
 - a) Povrch – nerovný, porostlý stromy
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 31 x 13 – 16 m
- b) U dna – 20 x 6, 5 m
- c) Šířka vrcholové části – 0,5 – 1,6 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Hloubka - 1 – 1,5 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška konvexního lemu – 531, 932
- b) Minimální nadmořská výška konvexního lemu – 530, 953
- c) Maximální nadmořská výška dna – 531, 505
- d) Minimální nadmořská výška dna – 530, 293

5. ZEMINA

5.1. Barva – světle okrově hnědá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 2

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – liniový
- b) U dna – liniový

2.2. Tvar v řezu – konkávní

2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná

2.4. Stěny

- a) Povrch – nerovný, nepravidelný, s velkým kamenem na S straně a pařezem na Z straně
- b) Tvar – mírně konkávní až plochý
- c) Sklon – velmi mírný

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Horní hrana – nevýrazná

2.7. Dno

a) Povrch – pravidelný, rovný

b) Tvar – plochý

c) Sklon - žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

a) V úrovni terénu 11,7 x 1,6 m

3.2. Rozměry v řezu

a) Hloubka – 0,3 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

a) Maximální nadmořská výška dna – 532, 618

b) Minimální nadmořská výška dna – 532, 151

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 3

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, v těsné blízkosti Z směrem se nachází hrana objektu 4

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

a) V úrovni terénu – kruhový

b) V horní části – oválný

2.2. Tvar v řezu – konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá

2.4. Stěny

a) Povrch – nerovný, pravidelný, s roztroušenými kameny menší až střední velikosti na J a SZ straně

b) Tvar – konvexní

c) Sklon – mírný až strmý

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Vrcholová část

- a) Povrch – nerovný, na vrcholu objektu roste třešeň
- b) Tvar – mírně konvexní až plochý
- c) Sklon – nepatrný až mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 8,5 x 8,5 m
- b) V horní části – 2,5 x 2,7 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Výška – 1,1 – 1,5 m (vyšší na V straně)

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 530, 742
- b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 530, 594

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Převládající složka – hlína

5.3. Konzistence – tuhá

5.4. Příměsy – menší kameny

6. NÁLEZY – 4 ks keramiky

OBJEKT 4

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, Z směrem od objektu 3

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – nepravidelně obdélný
- b) V horní části – nepravidelně obdélný

2.2. Tvar v řezu – konvexní, 8,5 m západně od horní hrany se nachází zahloubený objekt 4a

2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná, výraznější S a V směrem

2.4. Stěny

- a) Povrch – rovný, pravidelný
- b) Tvar – konvexní až plochý

- c) Sklon – mírný
- 2.5. Horní hrana – nevýrazná až pozvolná
- 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – nerovný se zahloubeným objektem 4a
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon - mírný
- 3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu 12,7 x 16,4 m
 - b) V horní části – 11 x 11,5 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Výška – 1 m
- 4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 531, 309
 - b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 530, 572
- 5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědá
 - 5.2. Převládající složka – hlína
 - 5.3. Konzistence – tuhá
 - 5.4. Příměsy – menší kameny
- 6. NÁLEZY – 8 ks keramiky

OBJEKT 4a

- 1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU - mírný svah JV směrem, součást objektu 4
- 2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – nepravidelně oválný
 - b) U dna – nepravidelně oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nerovný

- b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – mírný
- 2.5. Spodní hrana – nevýrazná
- 2.6. Dno
- a) Povrch – nerovný, s mírně zvednutým středem od stromu
 - b) Tvar – mírně konkávní až plochý
 - c) Sklon – nepatrný až mírný
3. ROZMĚRY
- 3.1. Rozměry v půdoryse
- a) V úrovni terénu – 3,7 x 3,4 m
 - b) U dna – 2,5 x 1,5 m
- 3.2. Rozměry v řezu
- a) Hloubka – 0,4 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
- a) Maximální nadmořská výška dna – 531, 678
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 531, 566
5. ZEMINA
- 5.1. Barva – tmavě hnědá
- 5.2. Konzistence – tuhá
- 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 4b

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, SZ od objektu 4
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – oválný
 - b) U dna – oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – rovný, pravidelný, hladký
 - b) Tvar – plochý

- c) Sklon – nepatrný
- 2.5. Spodní hrana – nezřetelná
- 2.6. Dno
 - a) Povrch – pravidelný, pokrytý vrstvou listí
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – žádný
- 3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 1,8 x 1,1 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0, 2 – 0, 3 m
- 4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška dna – 531, 629
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 531, 561
- 5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědá
 - 5.2. Konzistence – tuhá
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 5

- 1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem
- 2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – kruhový
 - b) U dna – kruhový
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – ostrá
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, rovný, JJV směrem je patrná upravená přístupová partie
 - b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – strmý
 - 2.5. Spodní hrana – pozvolná

2.6. Dno

- a) Povrch – pravidelný, nerovný, bez výskytu kamenů
- b) Tvar – plochý
- c) Sklon – žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 8,5 x 9,5 m
- b) U dna – 1,8 x 1,6 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Hloubka – 1,5 – 1,8 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška dna – 526,332
- b) Minimální nadmořská výška dna – 526,263

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 6

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, objekt je na J straně porušen odvodňovací strouhou

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – nepravidelně srpovitý
- b) Ve vrcholové části – nepravidelně srpovitý

2.2. Tvar v řezu – konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – ostrá až pozvolná

2.4. Stěny

- a) Povrch – nerovný, nepravidelný s vystupujícími kameny
- b) Tvar – konvexní až plochý
- c) Sklon – mírný až strmý

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Vrcholová část

- a) Povrch – velmi nepravidelný s většími kameny, porostlý smrky
- b) Tvar – mírně konvexní až plochý
- c) Sklon – nepatrný až mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 7,3 x 3,2 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Výška – 0,4 – 1 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 527, 922
- b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 527, 481

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – pevná

5.3. Převládající složka – hlína

5.4. Příměsy – menší kameny

OBJEKT 7

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, Z směrem objekt zabíhá do vytracena

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – půlobdélný
- b) Ve vrcholové části - půlobdélný

2.2. Tvar v řezu – konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá

2.4. Stěny

- a) Povrch – nepravidelný, nerovný
- b) Tvar – konvexní
- c) Sklon – mírný až strmý

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Vrcholová část

- a) Povrch – nerovný, hustě porostlý smrky, s velkými kameny ve V části
- b) Tvar – mírně konvexní až plochý
- c) Sklon – mírný, směrem k východu strmý

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 9 x 8,6 m
- b) V horní části – 4,9 x 4,6 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Výška – 1,2 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 526, 932
- b) Minimální nadmořská výška vrcholové části 526, 596

5. ZEMNIA

5.1. Barva – světle hnědá

5.2. Konzistence – pevná

5.3. Převládající složka – hlína

6. NÁLEZY – 4 ks keramiky

OBJEKT 8

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, v Z sousedství objektu 10

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – čtvercový se zaoblenými rohy
- b) Ve vrcholové části – nepravidelně kruhový

2.2. Tvar v řezu – konvexní s propadlým vrcholem

2.3. Hrana v úrovni terénu – ostrá

2.4. Stěny

- a) Povrch – pravidelný, nerovný
- b) Tvar – konvexní
- c) Sklon – strmý

2.5. Horní hrana – pozvolná

2.6. Vrcholová část

- a) Povrch – nepravidelný, nerovný, s propadlým vrcholem, porostlý lískami, kolem středu se vyskytují kameny, na vrcholu jsou patrné dva pařezy
- b) Tvar – konkávní až plochý (hloubka asi 0,4 m)
- c) Sklon – mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 10 x 10,7 m
- b) V horní části – 6,5 x 6,3 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Výška – 1,5 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 525,690
- b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 525,186

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – pevná

5.3. Převládající složka – hlína

5.4. Příměsy - menší kameny

OBJEKT 9

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, Z hrana není patrná, jižní, severní a východní hrana zabíhá do objektu 10

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu - obdélný
- b) Ve vrcholové části – obdélný

2.2. Tvar v řezu – mírně konvexní až plochý

2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná

2.4. Stěny

- a) Povrch – nepravidelný, rovný
- b) Tvar – mírně konvexní až plochý

- c) Sklon – velmi mírný
- 2.5. Horní hrana – nevýrazná
- 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – pravidelný, rovný
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – žádný
- 3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 7,3 x 2,2 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Výška – 0,2 m
- 4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 524, 932
- 5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědá
 - 5.2. Konzistence – tuhá
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 10

- 1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, z J a V strany obklopuje objekty 8, 11
- 2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse – pravoúhlý, lomený
 - 2.2. Tvar v řezu – rovná plocha, terénní zářez
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, hladký, rovný, s nahodilým výskytem menších kamenů
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu 8,8 x 29,5 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška terénního zářezu – 525, 466
- b) Minimální nadmořská výška terénního zářezu – 524, 630

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědo černá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka - hlína

OBJEKT 11

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, v S sousedství objektu 15, v J a V sousedství objektu 12, v Z sousedství objektu 9

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse – pravoúhlý, lomený

2.2. Tvar v řezu – rovná plocha, terénní zářez

2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná

2.4. Stěny

- a) Povrch – pravidelný, rovný, hladký
- b) Tvar – plochý
- c) Sklon – mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 5,7 x 7 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška terénního zářezu – 526, 428
- b) Minimální nadmořská výška terénního zářezu – 525, 917

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědo černá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 12

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, ve V sousedství objektu 13, v Z a J sousedství objektu 11
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – nepravidelně kruhový
 - b) Ve vrcholové části – nepravidelně oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konvexní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nerovný, nepravidelný, s koncentrací větších kamenů na V straně
 - b) Tvar – konvexní
 - c) Sklon – mírný až strmý
 - 2.5. Horní hrana – nevýrazná
 - 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – nerovný, na povrchu roste modřín
 - b) Tvar – mírně konvexní, na JV straně plochý
 - c) Sklon – nepatrný až mírný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 9,3 x 10,6 m
 - b) V horní části – 4,2 x 5,1 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Výška – 0,5 – 1,2 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 526, 815
 - b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 526, 391
5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědá
 - 5.2. Konzistence – pevná
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 13

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, v Z sousedství objektu 12

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

- a) V úrovni terénu – čtvercový
- b) Ve vrcholové části – čtvercový

2.2. Tvar v řezu – mírně konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná

2.4. Stěny

- a) Povrch – rovný, pravidelný, hladký
- b) Tvar – mírně konvexní až rovný
- c) Sklon – nepatrný až žádný

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Vrcholová část

- a) Povrch – rovný, pravidelný, se středně velkými kameny po okrajích
- b) Tvar – plochý
- c) Sklon – žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 5 x 5 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Výška – 0,2 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 526, 798

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá až středně hnědo šedá

5.2. Konzistence – měkká

5.3. Převládající složka – hlína

5.4. Příměsy – menší kameny

OBJEKT 14

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, hrana na J straně zabíhá do vytracena
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – nepravidelně kruhový
 - b) Ve vrcholové části - nepravidelně kruhový
 - 2.2. Tvar v řezu – konvexní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná až pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný s velkými kameny
 - b) Tvar – konvexní
 - c) Sklon – mírný
 - 2.5. Horní hrana – nevýrazná až pozvolná
 - 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – nerovný s většími kameny, na vrcholu rostou dva buky
 - b) Tvar – plochý, mírně konvexní
 - c) Sklon – mírný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu 6,1 x 7,3 m
 - b) V horní části – 2,1 x 2,2 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Výška – 0,8 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 527, 331
 - b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 527, 264
5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědo černá
 - 5.2. Konzistence – měkká
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 15

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, J od objektu 11, V od objektu 14

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

a) V úrovni terénu – kruhový

b) U dna – kruhový

2.2. Tvar v řezu – konkávní

2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná, téměř nezřetelná

2.4. Stěny

a) Povrch – pravidelný, rovný, hladký

b) Tvar – mírně konkávní až plochý

c) Sklon – velmi mírný až žádný, na V straně přechází v zarovnaný terén

2.5. Dolní hrana – nevýrazná

2.6. Dno

a) Povrch – pravidelný, rovný

b) Tvar – plochý

c) Sklon – žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

a) V úrovni terénu – 4,5 x 3,9 m

3.2. Rozměry v řezu

a) Hloubka – 0,2 - 0,3 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

a) Maximální nadmořská výška dna – 526, 359

b) Minimální nadmořská výška dna – 526, 081

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – tuhá

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 16

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – liniový
 - b) U dna – liniový
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nerovný, kamenitý
 - b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – mírný
 - 2.5. Dolní hrana – pozvolná
 - 2.6. Dno
 - a) Povrch – nerovný, kamenitý
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – žádný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 2 – 2,5 x 50 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0,3 – 0,4 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška dna – 527, 409
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 526, 759
5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědočerná
 - 5.2. Konzistence – tuhá
 - 5.3. Převládající složka - hlína
 - 5.4. Příměsy – menší kameny

OBJEKT 17

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – oválný
 - b) U dna – oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, rovný, těsně u objektu SZ směrem zpozorován velký kámen
 - b) Tvar – mírně konkávní
 - c) Sklon – velmi mírný
 - 2.5. Horní hrana – nevýrazná
 - 2.6. Dolní hrana – nevýrazná, nezřetelná
 - 2.7. Dno
 - a) Povrch – rovný
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – velmi mírný až žádný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 3,9 x 2,3 m
 - b) U dna – 1,5 x 0,8 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0,3 – 0,4 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška dna – 529,958
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 529,884
5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – tmavě černo hnědá
 - 5.2. Konzistence – tuhá
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 18

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice, v těsné blízkosti objektu 19
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – protáhle oválný
 - b) U dna – protáhle oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – nevýrazná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, hladký, rovný
 - b) Tvar – mírně konkávní
 - c) Sklon – nepatrný
 - 2.5. Dolní hrana
 - 2.6. Dno
 - a) Povrch – rovný
 - b) Tvar - plochý
 - c) Sklon – žádný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu 3,4 x 0,8 m
 - b) U dna – 2,5 x 0,4 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0,3 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška dna – 529,904
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 529,883
5. ZEMNIA
 - 5.1. Barva – tmavě hnědá
 - 5.2. Konzistence – pevná
 - 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 19

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice, ze S strany přiléhá objekt 18
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – trojúhelníkový
 - b) Ve vrcholové části – oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konvexní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný, kamenitý
 - b) Tvar – konvexní, v západní části plochý
 - c) Sklon – mírný až strmý
 - 2.5. Horní hrana – nevýrazná
 - 2.6. Vrcholová část
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný, na povrchu jsou patrné menší kameny a rostoucí jedle
 - b) Tvar – mírně konvexní až plochý
 - c) Sklon – velmi mírný
3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 10,2 x 8,9 m
 - b) V horní části – 5,3 x 4,1 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Výška – 1,2 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 530, 749
 - b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 530, 420
5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – světle žlutohnědá
 - 5.2. Konzistence – tuhá

- 5.3. Převládající složka – hlína
- 5.4. Příměsy – mazanice, menší kameny
- 6. NÁLEZY – 9 ks keramiky, 3 ks železné rudy

OBJEKT 20

- 1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice, ze S strany přiléhá objekt 19, z J strany objekty 21, 22
- 2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – liniový
 - b) U dna – liniový
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, nerovný, kamenitý
 - b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – mírný až strmý
 - 2.5. Dolní hrana
 - 2.6. Dno
 - a) Povrch – rovný
 - b) Tvar - plochý
 - c) Sklon – žádný
- 3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu 3 – 3,5 x 138 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0, 5 - 1 m
- 4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Maximální nadmořská výška dna – 530, 652
 - b) Minimální nadmořská výška dna – 529, 678

5. ZEMINA

5.1. Barva – tmavě hnědá

5.2. Konzistence – pevná

5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT 21

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

a) V úrovni terénu – nepravidelně kruhový

b) Ve vrcholové části – nepravidelně kruhový

2.2. Tvar v řezu – konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná až ostrá

2.4. Stěny

a) Povrch – nepravidelný, nerovný s většími kameny a vzrostlým jasanem

b) Tvar – konvexní

c) Sklon – mírný až strmý

2.5. Horní hrana – nevýrazná

2.6. Vrcholová část

a) Povrch – nepravidelný, rozrytý, na vrcholu roste dub

b) Tvar – konvexní

c) Sklon – mírný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

a) V úrovni terénu – 7 x 8,6 m

b) V horní části – 3,4 x 3,4 m

3.2. Rozměry v řezu

a) Výška – 1,3 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 530, 684

b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 530, 539

5. ZEMINA

5.1. Barva – světle hnědo šedá

5.2. Konzistence – pevná

5.3. Převládající složka – hlína

5.4. Příměsy – mazanice, menší kameny

6. NÁLEZY – 3 ks keramiky, 10 ks mazanice

OBJEKT 22

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – mírný svah JV směrem, na JZ straně od hlavní silnice, v Z sousedství objektu 21

2. TVAR

2.1. Tvar v půdoryse

a) V úrovni terénu – oválný

b) Ve vrcholové části – oválný

2.2. Tvar v řezu – konvexní

2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná

2.4. Stěny

a) Povrch – nepravidelný, nerovný, kamenitý

b) Tvar – konvexní

c) Sklon – mírný

2.5. Horní hrana – nevýrazná, nezřetelná

2.6. Vrcholová část

a) Povrch – nerovný, nepravidelný s kameny a vzrostlým dubem

b) Tvar – konvexní

c) Sklon – velmi mírný

3. ROZMĚRY

3.5. Rozměry v půdoryse

a) V úrovni terénu – 4,8 x 4,2 m

b) V horní části – 3 x 2,4

3.6. Rozměry v řezu

a) Výška – 1 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

a) Maximální nadmořská výška vrcholové části – 531, 003

b) Minimální nadmořská výška vrcholové části – 530, 814

5. ZEMINA

5.5. Barva – tmavě hnědá

5.6. Konzistence – pevná

5.7. Převládající složka – hlína

5.8. Příměsy – menší kameny

Rozryté a kamenité plochy

Oválná plocha o rozměrech 13 x 8,5 m, nacházející se v jihozápadním sousedství objektu 16. Terén je zde velmi neklidný a členitý, povrch velmi nepravidelný, nerovný, s četným výskytem středně velkých až velkých kamenů rozmístěných po celé ploše. Celá plocha je hustě porostlá smrky.

Rozrytá plocha kruhového tvaru o rozměrech 5,4 x 6,8 m situovaná v jihozápadním sousedství objektu 16, pravděpodobně se jedná o zásahy černé zvěře, plocha je celoročně podmáčená. Asi 2,5 m severozápadním směrem byly na povrchu nalezeny dva zlomky keramiky.

6.4.2 Objekty mimo intravilán

OBJEKT E1

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU – rovná plocha, severně od intravilánu vesnice ve vzdálenosti 73 metrů
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – kruhový
 - b) U dna – kruhový
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – ostrá
 - 2.4. Stěny

- a) Povrch – pravidelný, rovný
 - b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – strmý
- 2.5. Dolní hrana – pozvolná
- 2.6. Dno
- a) Povrch - rovný
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – velmi mírný
3. ROZMĚRY
- 3.1. Rozměry v půdoryse
- a) V úrovni terénu – 3,5 x 3,7 m
 - b) U dna – 1 x 1,2 m
- 3.2. Rozměry v řezu
- a) Hloubka – 1,3 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
- a) Nadmořská výška dna - 535, 967
5. ZEMINA
- 5.1. Barva – tmavě hnědá až černá
- 5.2. Konzistence - pevná
- 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT E2

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU - mírný JV svah, 15 m severovýchodně od lesní školky, 65 m severovýchodně od intravilánu
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – kruhový
 - b) U dna – kruhový
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – ostrá
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – pravidelný, nerovný

- b) Tvar – konkávní
 - c) Sklon – strmý
- 2.5. Spodní hrana – pozvolná
- 2.6. Dno
- a) Povrch – nerovný
 - b) Tvar – plochý
 - c) Sklon – žádný
3. ROZMĚRY
- 3.1. Rozměry v půdoryse
- a) V úrovni terénu 3,5 x 3,6 m
 - b) U dna – 0,8 x 1 m
- 3.2. Rozměry v řezu
- a) Hloubka – 1 m
4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
- a) Nadmořská výška dna – 526, 730
5. ZEMINA
- 5.1. Barva – světle hnědo žlutá
- 5.2. Konzistence – pevná
- 5.3. Převládající složka – hlína

OBJEKT E3

1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU - Mírný JV svah, 68 m východně od intravilánu, 14 m východně od lesní školky, 17 m jihovýchodně od objektu E2
2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – oválný
 - b) U dna – oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) Povrch – nepravidelný, nerovný
 - b) Tvar – mírně konkávní

- c) Sklon – mírný
- 2.5. Spodní hrana – pozvolná
- 2.6. Dno
 - a) Povrch – nerovný
 - b) Tvar – mírně konkávní až plochý
 - c) Sklon – velmi mírný až žádný
- 3. ROZMĚRY
 - 3.1. Rozměry v půdoryse
 - a) V úrovni terénu – 2,9 x 2,3 m
 - b) U dna – 1,5 x 0,8 m
 - 3.2. Rozměry v řezu
 - a) Hloubka – 0,4 m
- 4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA
 - a) Nadmořská výška dna – 525, 748
- 5. ZEMINA
 - 5.1. Barva – světle hnědá
 - 5.2. Konzistence – pevná
 - 5.3. Převládající složka - hlína

OBJEKT E4

- 1. UMÍSTĚNÍ V TERÉNU - Prudký svah nad hlavní silnicí SV směrem, 170 m od intravilánu
- 2. TVAR
 - 2.1. Tvar v půdoryse
 - a) V úrovni terénu - oválný
 - b) U dna – oválný
 - 2.2. Tvar v řezu – konkávní
 - 2.3. Hrana v úrovni terénu – pozvolná
 - 2.4. Stěny
 - a) povrch – nepravidelný, nerovný, místy kamenitý
 - b) Tvar – konkávní až plochý
 - c) Sklon – velmi mírný

2.5. Spodní hrana – nevýrazná

2.6. Dno

- a) Povrch - rovný
- b) Tvar – plochý
- c) Sklon – žádný

3. ROZMĚRY

3.1. Rozměry v půdoryse

- a) V úrovni terénu – 4 x 3,5 m
- b) U dna – 3 x 1,8 m

3.2. Rozměry v řezu

- a) Hloubka – 0,3 m

4. NADMOŘSKÁ VÝŠKA

- a) Nadmořská výška dna – 530, 346

5. ZEMINA

5.1. Barva

5.2. Konzistence

5.3. Převládající složka

6.5 Geobotanická indikace

Za geobotanické indikátory lze považovat kopřivy, jejichž výskyt může svědčit o rozpadlém zdivu. V intravilánu ZSV byly kopřivy zaznamenány na povrchu objektu 8, který dále interpretují jako pozůstatek jednodílné stavby.

6.6 Povrchový sběr

První povrchový sběr byl podle starších zpráv na lokalitě proveden zřejmě již v roce 1951 V. Vackem¹¹ a poté roku 1971 J. Sýkorou¹². Další povrchové sběry byly realizovány při systematickém průzkumu v roce 2009¹³. Roku 2013 byl na lokalitě proveden povrchový sběr autorkou práce, při kterém bylo nalezeno několik zlomků keramiky, kusy mazanice a železné

¹¹ Více v kapitole 4 – písemné zprávy a mapové podklady

¹² Více v kapitole 2 – dějiny výzkumu lokality

¹³ Více v kapitole 2 a 7.3. – nálezy z roku 2009 - 2010

rudu (limonitu). Nálezy pocházejí především z míst rozrytých od černé zvěře a z povrchu některých objektů. Největší koncentrace nálezů byla zpozorována u objektu 3 a v jeho těsné blízkosti (u objektu 4), dále u objektu 7, 19, 21 a v blízkosti podmáčené plochy. Pouze ze dvou částí lokality nepochází žádné nálezy. Celkem bylo získáno 41 kusů středověké keramiky (275,3 g), 11 kusů mazanice (106,9 g) a 7 kusů limonitu. Všechny nálezy jsou zaznamenány v popisu jednotlivých objektů a zobrazeny v plánu lokality (viz obr. 6). Několik dalších nálezů keramiky a mazanice bylo shromážděno při průzkumu extravilánu ZSV, menší sběr byl proveden na poli situovaném na jihozápadním okraji intravilánu.

7. VYHODNOCENÍ VÝZKUMU

7.1 Rozbor reliéfních tvarů

7.1.1. Intravilán

Reliéfní tvary, které jsou zastoupené v intravilánu ZSV, lze obecně rozdělit na konvexní a konkávní. U některých objektů se jedná o kombinaci těchto dvou kategorií. Zvláště vyčleňují další kategorie objektů, jako například konkávní liniové objekty, terénní zářezy či zarovnané plochy.

7.1.1.1. Konvexní objekty

V intravilánu ZSV převažují konvexní reliéfní tvary. Jedná se celkem o 10 objektů, které jsou poměrně rovnoměrně rozmístěny po celé ploše intravilánu. Převládají zde konvexní objekty větších rozměrů, které jsou v terénu dobře rozpoznatelné. Dále byly zaznamenány objekty konvexního tvaru, u kterých bylo poměrně obtížné určit celkový rozsah a tvar. Obvykle se jedná o objekty obdélného tvaru, jejichž hrany nejsou výrazně patrné a objekty, jejichž povrch je hustě porostlý smrkem (obj. 4, 6, 7). K objektům větších rozměrů a výšky řadím objekty 3, 8, 12, 19, 21. K méně výrazným terénním relikvům patří objekt 14. Objekty jsou rozdílných tvarů, nejvíce převládá tvar kruhový, následuje nepravidelně kruhový, oválný, obdélný, srpovitý, čtvercový a trojúhelníkový. U objektů 3, 6, 7, 8, 12, 19, 21 převládá konvexní tvar stěn s mírným až strmým sklonem. Povrch stěn je u většiny objektů nepravidelný. Vrcholové části jsou konvexní či mírně konvexní se zarovnaným vrcholem, mírným sklonem a nepravidelným povrchem. Pouze u objektu 8 pravděpodobně došlo k propadnutí vrcholové části dovnitř. Výška objektů se pohybuje obvykle v rozmezí 0,8 – 1,3

m. Největším půdorysem se vyznačuje objekt 8 (10 x 10,7 m), 12 (10,6 x 9,3 m), objekt 19 (10, 2 x 8,9 m), rozměry objektu 7 činí 9 x 8,6 m. Výraznější hrana objektu 4 patrná ze severní a východní strany má rozměry 12,7 x 16, 4 m. Nejmenších rozměrů je objekt 22 (4,8 x 4,2 m).

U většiny konvexních objektů jsou na povrchu viditelné kameny. U objektů 3, 7, 12, 19, 21 jsou zastoupeny četněji, obvykle se jedná o kameny střední velikosti. U objektu 16 byl zpozorován jeden velký kámen. U objektů 19 a 21 je patrné působení černé zvěře. Jeden z objektů (obj. 6) je porušen odvodňovací strouhou. Na povrchu objektů 3, 7, 19, 21 byly nalezeny zlomky keramiky, mazanice a železné rudy.

7.1.1.2. Konkávní objekty

Konkávní reliéfní tvary se nachází ve všech částech intravilánu vesnice. Celkově bylo na lokalitě identifikováno 6 objektů tohoto tvaru. Objekty konkávního tvaru jsou na lokalitě zastoupeny v menším množství než objekty konvexní. Jedná se o objekty 4a, 4b, 5, 15, 17, 18. Zastoupení zde mají objekty kruhového tvaru (obj. 5, 15), následuje tvar oválný (obj. 4b, 17, 18) a nepravidelně oválný (obj. 4a). U objektů převažují stěny rovné, hladké a pravidelné s mírným sklonem, pouze u jednoho objektu (obj. 5) mají stěny strmý sklon. Dna objektů jsou převážně plochá, nerovná, s téměř žádným či mírným sklonem. Hloubka konkávních objektů je poměrně shodná. Nejméně hluboké jsou objekty 4b, 15, 17, 18, jejichž hloubka se pohybuje cca od 0,2 – 0, 4 m. V kontrastu je objekt 5, jehož hloubka činí 1,9 metru. Objekt 4a je hluboký cca 0,5 metru. U objektu 17 není zcela jisté, zda je antropogenního původu, či se jedná o relikt spojený s novověkými zásahy. Největších rozměrů v půdoryse nabývá objekt 5 (8, 5 x 9,5 m). Nejmenší je objekt 4b o průměru 1,8 x 1,1 m.

U objektu 17 byl severozápadním směrem zpozorován velký kámen. Nahodilý výskyt menších kamenů můžeme zpozorovat u objektu 4a, u ostatních konkávních objektů není výskyt kamenů patrný. Většina konkávních objektů je zasypana vrstvou listí, zarostlá vysokou trávou či porostlá mechem. Konkávní objekty jsou dobře zachovalé, neporušené lesní zvěří či novověkými zásahy. Avšak vysoká vrstva listí či vrstva mechu zde může do jisté míry zahlazovat stopy po dalších usedlostech, a také ztěžuje možnost přesnějšího vymezení terénních reliktů (srov. Černý 1979, 24).

7.1.1.3. Kombinované objekty

Tento typ terénního reliktu se na lokalitě vyskytuje pouze jeden. Jedná se o největší konkávní objekt s výrazným konvexním lemem zejména na jihovýchodní straně. Objekt byl interpretován jako pozůstatek rybníka o velikosti 31 x 13 – 16 m. Objekt je umístěn samostatně na severozápadním okraji intravilánu asi 14 m východně od lesní cesty. V jeho blízkosti nebyly, kromě objektu 2 interpretovaného jako starší cesta, zaznamenány žádné další terénní reliktu. V jihovýchodní části objektu je patrné porušení hráze průběhem odvodňovací strouhy.

7.1.1.4. Konkávní liniové objekty

Mezi konkávní liniové objekty řadím především pozůstatky zaniklých komunikací (obj. 2, 16, 20).

Objekt 20 považuji za relikt starší úvozové cesty, nacházející se na jihozápadním okraji intravilánu. Její průběh je možný sledovat od lesa ze západní strany, kde protíná lesní paseku a je téměř rovnoběžná s vedlejším polem. Část cesty (asi 45 m) je zarostlá vysokou trávou. Cesta dále prochází těsně mezi objekty 19, 21 a 22, kde se postupně vytrácí. Přibližná délka úvozové cesty činí 138 m, šířka 3 m.

Průběh objektu 16 můžeme pozorovat od západu směrem k jihovýchodu. Objekt je téměř rovnoběžný se současnou silnicí. Jeho délka činí zhruba 50 m. Povrch objektu je velmi nerovný, kostrbatý s četným výskytem větších kamenů. V některých místech se výrazně zužuje, šířka se pohybuje v rozmezí 1 – 2, 5 m.

Objekt 2 je situován na severozápadním okraji intravilánu v blízkosti zaniklého rybníka. Je poměrně málo výrazný, jeho délka činí pouhých 11,6 m, šířka 1,6 m a hloubka nepřesahuje 0,5 m.

7.1.1.5. Terénní zářezy

Za terénní zářezy považuji objekty 10, 11. Objekt 11 se jeví jako velmi nevýrazná vkleslina pravoúhlého tvaru o rozměrech 5,7 x 7 m, která z východní a jižní strany přiléhá k objektu 12. Podobně se jeví objekt 10 pravoúhlého tvaru, situovaný na jihovýchodním okraji intravilánu, který nabývá podstatně větších rozměrů. Jeho délka činí 29,5 m, šířka 8,8 m. Na východní a jižní straně přiléhá k objektům 8, 9.

7.1.1.6. Zarovnané plochy

Objekt 9 se jeví jako velmi nevýrazná plošina obdélného tvaru, situovaná uvnitř objektu 10, ke kterému přiléhá ze západní strany. Její rozměry činí 7,3 x 2,2 m, výška pouhých 0,2 m. Výraznější plošina pravidelného čtvercového tvaru o rozměrech 4,5 x 5 m a výšce 0,3 m se nachází v těsném západním sousedství objektu 12. Na západní straně je objekt zcela zarovnaný s úrovní terénu.

7.1.2. Objekty v extravilánu

V extravilánu ZSV bylo zaznamenáno několik reliéfních útvarů, které lze rozdělit na konkávní a konkávní liniové.

7.1.2.1. Konkávní liniové objekty - komunikace

V extravilánu vesnice byl zaznamenán pouze jeden úvoz (obj. 20), který směřuje přímo do intravilánu. Úvoz 20 se mohl napojovat na jeden z úvozů, který probíhá intravilánem (obj. 16). Avšak v terénu je jeho konec patrný u komplexu objektů 19, 21, 22 na jihozápadním okraji vesnice. Průběh úvozu byl zachycen v lese směrem od západu, jeho délka zde činí 55 m. Směrem na východ se postupně vytrácí a znovu se objevuje asi po 30 metrech, kde dále pokračuje v délce 83 m východním směrem.

7.1.2.2. Konkávní objekty

V extravilánu vsi můžeme identifikovat pět konkávních objektů, obj. E1 – E5 (viz obr. 7). Objekt E1 se nachází 73 m severně od intravilánu vsi. Jedná se o hlubší jámu pravidelně kruhového tvaru s rozměry 3,7 x 3,5 m a hloubkou 1,3 – 1,4 m. Podobný objekt E2 situovaný 65 m severovýchodně od intravilánu je též pravidelně kruhového tvaru. Jeho rozměry činí 3,5 x 3,6 m a výška 1 m. Objekt E3 se nachází 14 m východně od lesní školky. Jedná se o poměrně mělký konkávní objekt o průměru 2,9 m a hloubce 0,4 m. Jeho tvar je kruhový až oválný. Objekt E4 se nachází na prudkém svahu skloněném severovýchodním směrem k hlavní silnici, asi 170 m od intravilánu. Jedná se o mírně zahloubený objekt oválného tvaru s rozměry 3 x 2,5 metru. V jeho okolí můžeme zpozorovat rozvaliny s mírnými prohloubeninami. Podobného charakteru je objekt E5.

7.2 Rozbor nálezů

7.2.1. Keramické nálezy

Na ploše intravilánu ZSV se podařilo nalézt celkem 41 keramických střepů, které byly následně přiděleny do 6 keramických tříd (srov. Vařeka 2009). Na základě vlastností keramického materiálu byly určeny třídy BL3001, BL3002, BL3003, BL3004 a BL4001. Při práci s keramickým materiálem se však ukázalo, že některé střepy přesně neodpovídají výše zmíněným kategoriím. V souboru se vyskytují 2 keramické zlomky (4,8% z celkového počtu) zcela odlišné, pro které byla vytvořena nová třída BL3006 (11,6 g). U několika střepů nebylo možné provést přesnější přiřazení konkrétní třídě, neboť jsou značně omleté a jejich povrch se nedochoval. Ze 41 keramických zlomků bylo nejvíce přiřazeno třídě BL4001 (109,6 g). Jedná se o tvrdší zboží tenkého střepu pálené v redukčním prostředí (Vařeka 2009, 161). Do této třídy náleží 15 ks keramiky (36,6%). Do třídy BL3004 bylo zařazeno 14 zlomků (34,1%; 97,2 g) různých barev od okrové, středně až tmavě hnědé, červenohnědé až šedé. Třídy řady BL3000 (BL3001 – BL3006) představují hrubší hrnčinu, střep je zrnitější, výpal středně tvrdý. Jedná se o zboží, které náleží tzv. keramice hradištní tradice (Vařeka 2009, 161). Třída BL3003 je zastoupena 4 zlomky (9,7%; 18,9 g). Další zlomky byly přiděleny třídě BL3001 – 2 kusy (4,8%; 34,4 g) a BL3002 – 1 kus (2,4%; 3,6 g). Třída BL3006 (viz výše) byla vyčleněna pro keramiku vyznačující se světle šedobílou barvou.

V celém souboru převládají spíše menší zlomky. Velikost (plocha) zlomků se pohybuje od 1,5 cm² do 14 cm². Fragmenty nabývají různých barev od červenohnědých přes světle až tmavě hnědé, okrové až k šedým. Výpal převládá středně tvrdý oxidační. Keramický soubor obsahuje 15 typických zlomků (36,5% z celkového počtu), které představují okraje (1 ks), dna (5 ks), zdobené fragmenty (7 ks), jeden zlomek by mohl patřit pokličce.

K určitelným zlomkům náleží 1 fragment vodorovně vyloženého okraje hrnce, jedná se o tvrdší zboží pálené v redukčním prostředí (BL4001); (viz tab. 1,2). Další typické zlomky představuje 5 den (1x BL3004, 4x BL4001); (viz tab. 3). U zdobených fragmentů převládá výzdoba rytými liniemi (3 ks), radélková výzdoba (2 ks) a plastická výzdoba pomocí ryté šroubovice (2 ks); (viz obr. 16).

7.2.1.1. Popisované vlastnosti

Barva, materiál a technologie zpracování, výpal

BL3001 – barva – oranžovohnědá, červenohnědá až světle hnědá, materiál – neplastické složky do 2 mm, velmi drobné částičky slídy, povrch středně hrubý s vystupujícími neplastickými složkami, někdy hlazený, výpal – středně tvrdý oxidační

BL3002 – barva – hnědookrová, různé odstíny hnědé a šedé, materiál – zrna neplastických složek do 4 mm, hustě drobné částičky slídy, povrch středně hrubý až hrubý s neplastickými složkami vystupujícími na povrch, výpal – středně tvrdý oxidačně – redukční

BL3003 - barva – světle hnědá, tmavě hnědá až tmavě šedá, materiál – neplastické složky do 1 mm, řídké drobné částičky slídy (ojediněle hustěji), povrch převážně hlazený, výpal – středně tvrdý oxidačně – redukční

BL3004 – barva – okrová, světle hnědá, tmavě hnědá až šedá, cihlově červená, materiál – neplastické složky do 1 mm (ojediněle větší), středně velmi drobné částičky slídy, povrch středně hrubý až hrubý, výpal - středně tvrdý oxidační

BL3006 – barva – šedobílá až světle šedá, materiál – neplastické složky do 1mm, mírně drobné částičky slídy (<1mm), povrch středně hrubý až hrubý, výpal – středně tvrdý oxidační

BL4001 – barva - světle až tmavě šedá, materiál – neplastické složky do 1 mm (ojediněle větší), mírně velmi drobné částičky slídy, povrch mírně hrubý, zrnka neplastických složek vystupují mírně na povrch, výpal - tvrdý redukční

7.2.2. Mazanice

Nálezový soubor je zastoupen 11 fragmenty mazanice. Jedná se převážně o malé hrušky. Plocha nejmenšího zlomku činí 3,06 cm², u ostatních fragmentů se plocha pohybuje od 5,29 cm² do 6,5 - 10,3 cm². Největší koncentrace mazanice byla zaznamenána na povrchu objektu 21 (10 kusů; 106,9 g). Pouze jeden fragment pochází z objektu 3. Většina zlomků se vyznačuje cihlově oranžovou až hnědou barvou. Na žádném z fragmentů nejsou patrné otisky konstrukčních prvků, např. prutů či kuláčů.

6 zlomků mazanice (54% z celkového počtu) má z jedné strany rovný, hladký povrch, což by mohlo svědčit o vnějším omazu stěn, či o zbytcích hliněného pláště výhně. Jedná se o typ Ja 1.2.1 (Vařeka – ústní sdělení)¹⁴; (Vařeka 2013, 218).

7.2.3. Železná ruda (limonit)

Kromě keramiky a mazanice je nálezový soubor zastoupen 7 kusy železné rudy (limonitu), která by mohla souviset s těžebními aktivitami. Soubor železné rudy je reprezentován převážně malými až středně velkými kusy. Velikost menších fragmentů se pohybuje od 2,5 – do 4,5 cm. Pouze 2 kusy lze označit jako středně velké (5,5 – 7 cm). Jsou zde zastoupeny barvy od světle oranžové, světle hnědé až okrové po tmavě hnědou až černou. Jeden zlomek se vyznačuje tmavě červenou barvou, může se tedy jednat o krevel.

Oblast Barrandienu je zastoupena několika důležitými vrstvami. Vyskytují se zde sedimentární železné rudy, jako jsou rudy krevelové, křemičitanové s příměsí sideritu, které se na výchozech větráním proměnily v hnědele. Právě tyto hnědele byly primární hledanou surovinou (Hofmann 1968, 8).

7.3. Soubor nálezů z roku 2009 - 2010

Do své práce zahrnuji také nálezový soubor z povrchového průzkumu realizovaného R. Trnkou, J. Hajšmanem, T. Karlem a Mgr. Jiřím Boudou v roce 2009 - 2010, který je uložen v Muzeu jižního Plzeňska v Blovicích a byl mi poskytnut Mgr. J. Boudou. Při návštěvě muzea jsem provedla fotografickou a kresebnou dokumentaci několika typických keramických zlomků (viz tab. 2, 3).¹⁵ Nálezový soubor obsahuje celkem 166 kusů středověké keramiky. Jedná se o 112 kusů atypických a 54 kusů typických. Soubor typických zlomků představuje okraje (20 ks), dna (3 ks), podhrdlí (5 ks) a dna s částí stěny nádob (2 ks). Zdobených kusů keramiky bylo napočítáno 24. V keramickém souboru se vyskytuje několik zdobených fragmentů. Jedná se o rytou výzdobu (12 kusů, z toho 5 ks s motivem ryté šroubovice), radélkovou výzdobu (2 ks) a plastickou výzdobu (8 ks). Autoři výzkumu uvádí v soupisu nálezů několik typů okrajů.

¹⁴ Za pomoc při určení mazanice a morfologie keramiky děkuji Doc. PhDr. Pavlu Vařekovi, Ph.D.

¹⁵ Za poskytnutí nálezů děkuji Mgr. Jiřímu Boudovi

Jedná se o okraje římsovitě (2 ks), s okružím (2 ks) a okraje s plastickou výzdobou (2 ks). U zbylých okrajů nejsou přesné typy uvedeny. Celý keramický soubor obsahuje spíše menší zlomky. Je zde zastoupena keramika pálená jak v redukčním, tak v oxidačním prostředí. Oxidační výpal zahrnuje celkem 73 zlomků, zatímco redukční 81 zlomků. Koncentrace keramiky byla zaznamenána především ve vývratech, pod rybníční hrází, v úvozu, v místech narušených lesní zvěří (především rozryté vrcholky), či v korytě odvodňovací strouhy (soupis nálezů, Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích).

Z hlediska morfologie byly keramické zlomky nalezené v roce 2009 přiřazeny především hrncům, které zde mají největší zastoupení, dále by se mohlo jednat o pokličky a zásobnice (Trnka – Hajšman 2009, 61). Mezi další nálezy patří kusy vypálené hlíny, kousky břidlice (2 ks), struska (1 ks), kousek železného plíšku (1 ks), kousky železné rudy (limonitu, 6 ks) a kousky červenavé horniny (13 ks); (soupis nálezů, Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích).

7.4. Soubor nálezů z extravilánu ZSV

Několik kusů keramiky a mazanice bylo nalezeno při průzkumu extravilánu vsi. Všechny nálezy byly získány ze sousedního pole, které se nachází na jihozápadním okraji intravilánu ZSV a pokračuje dále jižním směrem. Jedná se o 7 kusů keramiky (27 g) a 2 kusy mazanice (21,3 g). 2 fragmenty mazanice jsou poměrně malých rozměrů, jejich plocha činí 8,75 cm², 4,6 cm². Barva je světle hnědá až cihlově oranžová. Na mazanici nejsou patrné žádné otisky, pouze jeden fragment bylo možné přiřadit k typu Ja 1.2.1.

Keramické zlomky jsou velmi malých rozměrů, plocha 4 fragmentů činí pouze 2,25 cm², plocha zbylých tří zlomků se pohybuje od 5 cm² do 7,7 cm². 3 fragmenty mají velmi hrubý abradovaný povrch. Na žádném z fragmentů se nevyskytuje výzdoba, pouze 3 zlomky představují okraj. Barva stěpů je světle hnědá až okrová po tmavě šedou až černou. Z extravilánu ZSV pochází 3 určitelné fragmenty. Jedná se o okraje hrnců s oboustranně ovaleným, protaženým a přehnutým okrajem. 2 fragmenty okrajů představují hrubozrné zboží hradištní tradice (BL3004), 1 fragment patří redukčně pálené keramice (BL4001). U šesti keramických fragmentů bylo možné provést přesnější zařazení do konkrétních tříd. 2 fragmenty keramiky byly určeny jako tvrdší redukčně pálené zboží (BL4001), 4 kusy náleží hrubšímu zboží hradištní tradice (BL3004).

8. SYNTÉZA A INTERPRETACE (VÝSLEDKY VÝZKUMU)

8.1 Počet a vymezení usedlostí – empirický postup

Vzhledem k počtu a rozmístění objektů bylo možné vymežit jednotlivé usedlosti empiricky prostým posouzením prostorové distribuce reliéfních tvarů. Při pokusu o stanovení počtu usedlostí byly vyřazeny terénní reliikty, které nelze považovat za jejich součásti, jedná se především o pozůstatky po výrobních či těžebních činnostech. Dále byly vyřazeny objekty, které se jeví jako pravděpodobné pozůstatky novověkých zásahů. Při stanovení usedlostí jsem vycházela ze vzdálenosti jednotlivých objektů a jejich vzájemného uspořádání. Terénní reliikty tvoří na ploše intravilánu několik shluků, které mohou indikovat usedlosti (viz obr. 8). Maximální počet objektů, tvořící pravděpodobně jednu usedlost, se pohybuje v rozmezí 3 – 4. První kumulace terénních reliiktů, která by mohla svědčit o usedlosti, je situována pod rybníční hrází jižním směrem. Jedná se o shluk objektů 3, 4, 4a, k nimž lze přiřadit méně výrazný objekt 4b, situovaný severně od objektu 4. Nápadnější kumulace terénních reliiktů byla zaznamenána o několik metrů dále pod první usedlostí. Jihovýchodním směrem od objektů 3, 4, 4a je patrná největší koncentrace objektů, které můžeme interpretovat jako dvě usedlosti. První shluk je vymezen objekty 7, 11, 12, 13. Objekt 13 je situován v těsném západním sousedství objektu 12, ke kterému přiléhá z východní a jihovýchodní strany objekt 11. Objekt 7 může být součástí této usedlosti, i když jeho vzdálenost od objektů 11, 12, 13 je podstatně větší. Není tedy vyloučeno, že se jedná o samostatnou jednotku či o část třetí usedlosti. Ve východním sousedství objektů 11, 12, 13 je patrná další kumulace terénních reliiktů, které mohou indikovat třetí usedlost. Jedná se o shluk objektů 8, 9, ke kterým ze severovýchodní a jihovýchodní strany přiléhá objekt 10, který lze považovat za relikt dvora. K tomuto shluku může být přiřazen také objekt 7, u něhož není zcela jisté, zda stojí samostatně či je součástí usedlosti. Na základě vizuálního pozorování mohu celkový počet stanovit na pouhé 3 usedlosti. Nelze ovšem vyloučit, že ve východním sousedství usedlosti 1, která je tvořena objekty 3, 4, 4a existovala další usedlost, jejíž reliikty nejsou dochovány. Nasvědčuje tomu prázdný prostor mezi první a druhou usedlostí a také jejich větší vzdálenost. Jedná se o část plochy intravilánu bez výraznějších terénních reliiktů, dnes tudy prochází lesní cesta a část odvodňovací strouhy.

8.1.1. Shluková analýza

Přibližný počet usedlostí na lokalitě byl vymezen empiricky prostým posouzením prostorové distribuce reliéfních tvarů. Zároveň byla tato metoda ověřena formalizovaným postupem, pro který jsem zvolila shlukovou analýzu, realizovanou v programu Statistica 10. Podstata shlukové analýzy spočívá v rozložení souboru na jednotlivé podmnožiny. Pracujeme s daty, která představují středy jednotlivých objektů. Data, která jsou do analýzy zařazena, jsou považována za relikty usedlostí – vesnických dvorů. Bylo zvoleno 10 objektů, které jsou vyjádřeny body se třemi proměnnými (indikátor, koordináty x , y). Shluková analýza pracuje na základě rozmístění bodů v prostoru, kdy jsou vybrány objekty s nejkratší vzájemnou vzdáleností a dochází k jejich sloučení.

Pomocí shlukové analýzy byly vymezeny čtyři úrovně. V první úrovni rozlišujeme celkem čtyři usedlosti, které jsou tvořeny objekty 4+4a, 7+8, 9+10, 12+13. Ve druhé úrovni se k objektům 4+4a připojuje objekt 3 a k objektům 12+13 se přidá objekt 11, ostatní zůstávají stejné - výsledkem jsou čtyři usedlosti. Ve třetí úrovni dochází ke sloučení objektů 7+8 a 9+10 do jedné množiny, a výsledkem jsou tři usedlosti. V následující úrovni dochází ke shlukování objektů 7+8+9+10+11+12+13, které jsou spojené do další množiny, a výsledkem jsou tedy dvě usedlosti. S uplatněním této metody jsem tak vyčlenila 2 – 4 usedlosti.

8.2 Intravilán

8.2.1. Domy

Při stanovení funkce jednotlivých objektů byly brány v potaz především jejich prostorové a formální vlastnosti. Interpretuji pouze dobře zachované objekty, které mají určitou vypovídající hodnotu a lze je porovnat s dostupnými daty uvedenými v odborné literatuře.

Jako pozůstatky domů interpretuji objekty konvexního tvaru a konvexní útvary se zarovnanou plochou. Jako první reliktní domu se jeví kruhový objekt 3 s rozměry 8,5 x 8,5 m, který se nachází v těsném východním sousedství dolní hrany objektu 4 představující vyvýšenou plochu o rozměrech 12,7 x 16,4 m.

Objekt 3 by mohl představovat jednoduchou stavbu s kamenným základem, neboť na jižní a severozápadní straně můžeme zpozorovat četnější výskyt kamenů. Zhruba ve vzdálenosti 9,3 metru od horního okraje vyvýšené plochy se nachází mírně zahloubený objekt 4a, který může být pozůstatkem po dalších aktivitách.

Za relikv domů považuji objekt 12 s přilehlým objektem 13. Jedná se o konvexní objekt s koncentrací kamenů na východní straně, v jehož západním sousedství můžeme zpozorovat plošinu téměř čtvercového tvaru s málo výraznou konvexitou a zarovnaným vrcholem, jejíž rozměry činí 5 x 5 metrů. Západní strana plošiny je téměř zarovnaná s dnešním terénem. Po celém jejím obvodu jsou patrné kameny, které mohou pocházet z destrukce zděné konstrukce. Lze tedy předpokládat, že se může jednat o komoru či sýpku s kamennými základy a dřevěnou konstrukcí stěn, která patřila k domu. Samotný objekt 12 o rozměrech 10,6 x 9,3 m a výšce 0,5 – 1,2 m je na východní a jihovýchodní straně obklopen objektem 11, který má tvar písmene L a rozměry 5,7 x 7 m. Může se jednat o pozůstatek menšího dvora.

Jako další pozůstatek domu byl interpretován objekt 8. Jedná se o objekt čtvercového tvaru se zaoblenými rohy o rozměrech 10 x 10,7 m a výškou 1,5 m. U objektu je patrný výskyt menších kamenů na povrchu. Výrazným botanickým indikátorem jsou kopřivy. Horní část objektu tvoří centrální vkleslina hluboká asi 0,4 m, která by mohla svědčit o jednoduché stavbě (srov. Černý 1979, 34). Výskyt jednoduchých obydlí se ve vesnickém prostředí v Čechách a na Moravě vyskytuje až do 15. století (Vařeka 2004, 256). Na Rokycansku a jižním Plzeňsku je indikují výsledky nedestruktivních výzkumů zaniklých vsí a odkryv jedné usedlosti na zaniklém Sloupku (Vařeka 2008a, 63 – 64; Vařeka – Holata – Rožmberský - Schejbalová 2011, 334). Asi 14 m jižně od objektu 8 je patrná plošina o rozměrech 2,2 x 7,3 m a výšce 0,2 m, která je spolu s objektem 8 ze severní, východní a jižní strany uzavřena pravoúhlým objektem 10, pravděpodobně dvorem. Plošina označená jako objekt 9 by mohla být také pozůstatkem hospodářské či obytné stavby uvnitř dvora, tuto možnost však nechávám dále otevřenou.

Dalším pozůstatkem hospodářské či obytné stavby by mohl být objekt 7, který je situován 6 metrů severozápadně od objektu 8. Avšak jeho interpretace není zcela jasná. Jedná se o konvexní objekt s plochým vrcholem o rozměrech 9 x 8,6 m a výškou 1 – 1,2 m. Jeho tvar nebylo možné přesněji vymezit, neboť se nachází ve špatně prostupném terénu.

V jeho východní části se vyskytují větší kameny, na povrchu objektu bylo nalezeno několik kusů keramiky. Jeho přesnější funkci nelze blíže specifikovat, mohlo by se jednat o pozůstatek částečně kamenné stavby.

8.2.2. Hospodářské stavby

Pouze jeden objekt ve vsi by mohl představovat sýpku. Jedná se o objekt 13, který je čtvercového půdorysu s rozměry 5 x 5 metrů. Základ stavby byl pravděpodobně kamenný, a to vzhledem ke koncentraci menších kamenů po obvodu objektu. Na zaniklé vsi Svídna byly objekty interpretované jako sýpky podstatně větších rozměrů (8 x 8 m); (Smetánka 1988, 30). Objekt 13 mohl tvořit společně s objekty 11 a 12 pravděpodobně jednu usedlost.

8.3 Zázemí vesnice

Komunikace

Na lokalitě byly identifikovány 3 liniové zahloubené objekty, které interpretuji jako pozůstatky po zaniklých komunikacích. Délka úvozů se pohybuje od 50 do 138 m. Výjimkou je objekt 2, jehož délka činí pouze 11,6 m. Úvoz 20 můžeme pozorovat na jihozápadním okraji intravilánu. Úvoz probíhá směrem od západu, kde zasahuje až za intravilán ZSV, odtud směřuje dále východním směrem přímo do intravilánu vsi ke komplexu objektů 19 – 22, kde se postupně vytrácí. Mohlo se jednat o cestu vedoucí k návsi. Úvoz 16 je téměř rovnoběžný se současnou silnicí. Jeho průběh je patrný od západu směrem na východ, kde je porušen lesní cestou. Cesta 2 situovaná v severozápadním sousedství objektu 1 není zcela prokazatelná. Její začátek je patrný v těsné blízkosti nové lesní cesty, pod kterou se po 11 metrech vytrácí.

Výrobní objekty

Jako pozůstatek výrobního objektu byl interpretován konvexní objekt 21, který se nachází na jihozápadním okraji intravilánu vsi. Jeho východní část se jeví jako rozvalenější s výskytem železné rudy (limonitu) a mazanice, která má z jedné strany hladký povrch. Může se tedy jednat o pozůstatky hliněného pláště výhně, přičemž otisky na mazanici jsou odlomeny (Vařeka – ústní sdělení).

Již na několika lokalitách na jižním Plzeňsku byla registrována přítomnost konvexních objektů, které byly dřívějšími badateli považovány za mohyly, avšak s postupem let se prokázalo, že se nejedná o mohyly, ale spíše o objekty, které lze spojovat s výrobní činností. Místa s výskytem těchto objektů prozatím neznámého účelu obvykle nacházíme na nepříliš kvalitních půdách ve vyšší nadmořské výšce v okolí lesních komplexů. Společným prvkem těchto lokalit je zejména výskyt ložisek železné rudy, které můžeme nalézt v blízkosti některých lokalit (Trnka – Hajšman 2010, 16, 26). Na Rokycansku byly zaznamenány objekty podobného charakteru. Jedná se o kamenné pece kruhového půdorysu na ZSV Sloupek, jejichž funkce je dosud nejasná (Vařeka 2008a, 63; Vařeka – Holata – Rožmberský - Schejbalová 2011, 337). Pokud zohledníme výskyt nálezů železné rudy na zkoumané lokalitě, můžeme předpokládat, že zde také existovaly objekty podobného charakteru a mohla zde probíhat výrobní činnost.

Dvory

V blízkosti konvexních objektů byly zaznamenány mírně ploché vklesliny. Méně výrazná vkleslina o rozměrech 5,7 x 7 m je patrná u objektů 12 a 13. Druhá velmi výrazná vkleslina je situována na jihovýchodním okraji intravilánu u objektů 8 a 9 s rozměry 29,5 x 8,8 m. V obou případech se může jednat o pozůstatky dvorů (srov. Černý 1979, 37). Podobné zářezy byly zaznamenány na ZSV Sloupek na Rokycansku (srov. Vařeka 2008a, 63).

Rybníky a vodní nádrže

Rybníky, které nacházíme ve většině zaniklých vsí, pravděpodobně sloužily ke shromažďování vody pro hospodářské účely (Klápště 1978, 448). Na ZSV můžeme za rybník považovat pouze jediný objekt (obj. 1) situovaný na severozápadním okraji vesnice a uzavírající plochu intravilánu. U rybníka je stále patrná poměrně zachovalá hráze, která je na jihovýchodní straně porušena. Rybník je umístěn samostatně na mírném východojihovýchodním svahu v blízkosti lesní cesty. Rybníkem prochází odvodová strouha, která porušuje jihovýchodní okraj jeho hráze a vytrácí se asi 13 metrů jihovýchodně pod rybníkem. Další objekt, který mohl sloužit k zadržování vody na lokalitě, je jáma (obj. 5) poměrně výrazných rozměrů a hloubky, situovaná severozápadně od objektu 7. V jihovýchodní části objektu je patrná přístupová partie. Objekt je poměrně dobře zachovalý, nelze proto vyloučit jeho novověké stáří.

Mohlo se však jednat o zásobárnu užitné vody pro zdejší obyvatelstvo či pro napájení zvířectva. Hluboké kruhové cisterny o průměru do 6 m a nádrže s upravenou přístupovou partií byly zaznamenány na ZSV Sloupek na Rokycansku (srov. Vařeka 2008a, 63).

8.4 Extravilán

Těžební činnost

Objekt E4 je možné interpretovat jako pozůstatek těžební činnosti. Objekt je situován na prudkém severovýchodním svahu, kde můžeme pozorovat rozvaliny s mírnými prohloubeninami, které by mohly souviset s těžebními aktivitami. Lze jen těžko soudit, zda se jedná o mladší zásahy do terénu, či zde těžební aktivity probíhaly již v době existence vsi, což není vzhledem k výskytu železných rud (limonitů) zcela vyloučené (srov. Veselá 2006, 56). V literatuře je uvedeno, že lesy v okolí Letin jsou rozryty mnoha prohloubeninami, které jsou pozůstatkem svrchního dolování železné rudy, převážně hnědelu (Šlégl 1925, 39).

8.5 Velikost a struktura vsi

Objekty jsou situovány v jedné řadě o délce 112 m podél hlavní silnice, na jejímž místě mohla dříve existovat náves. Vesnice byla zřejmě řadového půdorysu s pouhými 3-4 usedlostmi situovanými podél návsi. Je pravděpodobné, že čtvrtá usedlost se nedochovala. Přímo do intravilánu vsi mohla vést úvozová cesta. Celková plocha intravilánu činí 1,7 ha. Shluky objektů považované za pozůstatky usedlostí by mohly být řazeny k hromadnému typu.

8.6 Letecké laserové skenování

Jedním z hlavních přínosů leteckého laserového skenování je přesná prostorová identifikace reliéfně patrných archeologických památek a dokumentace jejich současného stavu. Letecké laserové skenování může přispět k upřesnění podoby a prostorových vztahů známých lokalit. Dalším přínosem je identifikace dosud neznámých antropogenních reliéfních tvarů, a to i v zalesněné krajině. V případě zaniklého středověkého osídlení můžeme kromě vlastních zaniklých vsí zachytit také pozůstatky jejich zázemí, jako jsou zejména plužiny, komunikace nebo těžební areály. Jedná se o velmi silný nástroj pro identifikaci a dokumentaci nemovitých archeologických znaků v krajině (Gojda – John 2013, 20).

Ve své práci jsem využila digitální model reliéfu České republiky 4. Generace (DMR 4G).¹⁶ Jedná se o zobrazení přirozeného či lidskou činností upraveného zemského povrchu v digitálním tvaru ve formě výšek diskrétních bodů v pravidelné síti (5 x 5 m) se souřadnicemi X, Y, H. Úplná střední chyba výšky činí v odkrytém terénu 0,3 m, v zalesněném terénu činí 1 m. Model byl vytvořen pomocí dat, která byla pořízena metodou leteckého laserového skenování výškopisu České republiky v letech 2009 až 2013.¹⁷ Lidarová data 4. Generace jsem využila především pro vytvoření základního modelu tzv. hillshade (viz obr. 10) a 3D modelu lokality v programu Surfer (viz obr. 12). Následně byl pomocí lidarových dat vytvořen vrstevnicový podklad v programu ArcGIS 10, na který byl promítnut výsledný plán lokality (viz obr. 4 – 8). Při užívání DMR 4G je vždy nutné vzít v úvahu skutečnost, že se terén mohl v období od provedení leteckého laserového skenování výrazně změnit ať již v důsledku přírodních jevů, tak v důsledku lidské činnosti. Je také nutno zmínit, že práce s DMR 4G je omezená, neboť se jedná o generalizovanou reprezentaci terénního reliéfu pomocí čtvercové sítě bodů (GRID), která samozřejmě nemůže přesně vystihnout terénní anomálie a hrany.¹⁸

9. DATOVÁNÍ

Na základě nepočetných nálezů keramiky (celkem 48 ks) lze vesnici datovat pouze rámcově. Nálezy keramiky hradištní tradice (třídy BL3001 – BL3006), které datují starší fázi osídlení vesnice lze rámcově zařadit do 12. – 13. století. Třída 4001 zahrnuje tvrdě redukčně pálené zboží charakteristické pro 14. – 15. století, které dokládá pozdně středověkou fázi osídlení. Je pravděpodobné, že vesnice mohla zaniknout požárem vzhledem k nálezům vypálené mazanice. V dostupné literatuře uvádějící názvy místních jmen se bohužel nepodařilo dohledat název zaniklé vesnice (srov. Profous 1949; Sedláček 1998) ani další informace. Možný zánik vsi lze pouze rámcově zařadit na základě nalezené keramiky do 15. století.

¹⁶ Za bezplatné poskytnutí lidarových dat děkuji Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu

¹⁷ ([http://geoportal.cuzk.cz/\(S\(03y1u1b5kdpjsw55w0vxxu45\)\)/Default.aspx?lng=CZ&mode=TextMeta&side=vyskopis&metaDataID=CZ-CUZK-DMR4G-V&mapid=8&menu=301](http://geoportal.cuzk.cz/(S(03y1u1b5kdpjsw55w0vxxu45))/Default.aspx?lng=CZ&mode=TextMeta&side=vyskopis&metaDataID=CZ-CUZK-DMR4G-V&mapid=8&menu=301)).

¹⁸ http://geoportal.cuzk.cz/Dokumenty/TECHNICKA_ZPRAVA_DMR_4G_15012012.pdf

10. KOMPARACE S JINÝMI LOKALITAMI

Jak již bylo uvedeno výše (viz kap. 8.5.), zaniklá vesnice je velmi malá v porovnání s jinými lokalitami jižního Plzeňska a Rokycanska. Usedlosti zde tvoří jednu řadu orientovanou od severovýchodu k jihovýchodu o délce 112 m. Podobně situované usedlosti v jedné řadě byly zaznamenány na zaniklé středověké vesnici Borek na k. ú. Plzeň – Bolevec. Vesnice Borek je však tvořena alespoň čtyřmi usedlostmi. (srov. Vařeka 2008b, 47). Jiné vesnice podobného stáří se obvykle vyznačují větší rozlohou intravilánu a zejména větším počtem objektů a usedlostí. Minimální počet se obvykle pohybuje kolem čtyř usedlostí (ZSV Borek) a více. Například na zaniklé středověké vesnici Bzík nacházející se nedaleko mnou zkoumané vesnice bylo identifikováno 6 – 7 usedlostí (srov. Přerostová 2008, 48), nejméně 6 usedlostí bylo zaznamenáno na ZSV Javor na Rokycansku (srov. Veselá 2008, 54), minimálně 4 – 6 usedlostmi je tvořena ZSV Kamenice na jižním Plzeňsku (srov. Holata 2008, 56). Rozdíly jsou také v půdorysném uspořádání. ZSV Cetkov či Cháchov na Rokycansku a ZSV Kamenice na jižním Plzeňsku mají objekty uspořádané podkovovitě či lichoběžníkovitě kolem volného prostoru (srov. Veselá 2006, 61; Veselá – Vařeka 2008, 52; Holata 2009, 140). Vesnice jako například Kokot na okrese Plzeň - sever či Lhotka na okrese Rokycany jsou tvořeny dvěma řadami usedlostí lemující náves (srov. Aubrechtová 2006, 121; Buračinská 2008, 60). Podobného uspořádání je například ZSV Svídna na Kladensku (Smetánka 1988). Neznámou ves u Letin řadím k vesnicím jako například Zhoř či Bukov na Rokycansku, kde byly zaznamenány pouze čtyři usedlosti. Ve Zhoří byla zjištěna řada tří usedlostí na jedné straně a pouze jedna usedlost na straně druhé (Vařeka – Holata – Rožmberský – Schejbalová 2011, 333).

11. ZÁVĚR

K poznání zaniklé středověké vesnice na k. ú. Letiny a Kbelnice u Letin bylo využito dostupných nedestruktivních metod výzkumu. Lokalita byla měřena pomocí totální stanice a GPS. Pro získání datovacího materiálu byly v roce 2013/2014 na lokalitě realizovány povrchové sběry a zároveň jsem využila starších nálezů. Na ploše intravilánu vsi bylo při povrchovém průzkumu identifikováno 22 antropogenních reliéfních tvarů, které interpretuji jako relikty obytných a hospodářských staveb, dvorů, vodních nádrží, výrobních objektů a komunikací. Na lokalitě byly s pomocí tradičního empirického postupu a shlukové analýzy vymezeny 3 – 4 usedlosti, které vytváří jednu řadu o délce 112 m. Za pozůstatky zástavby zaniklé středověké vesnice považuji celkem 8 – 10 objektů. Lokalita představuje ves velmi malou s řadovým půdorysem. Celková rozloha intravilánu ZSV činí 1,7 ha.

V extravilánu vsi byly zaznamenány relikty komunikací směřující k intravilánu a relikty, které by mohly indikovat těžbu. Aktivita spojené se zemědělstvím, především doklady plužiny, se nepodařilo během povrchového průzkumu identifikovat. Na základě nalezeného materiálu lze vesnici pouze rámcově datovat do období 13. – 15. století. Vesnice je svojí velikostí a počtem usedlostí poměrně netypickým příkladem, a její výzkum tak přispěl k poznání nejmenších vesnických sídel.

Pro upřesnění funkce jednotlivých objektů by mohlo být v budoucnu využito více metod, například realizace geofyzikálního průzkumu, mikro-sondáže či využití detektoru. Pro budoucí zkoumání zázemí vesnice by mohla významně přispět práce s lidarovými daty 5. generace, které nejsou pro zkoumanou oblast zatím dostupné.

12. RESUMÉ

Bachelor work is aimed on the non-destructive archaeological research of defunct unknown Middle-Ages village in Blovice site which was probably settled in the period of 13th–15th century. Relicts of defunct village were located by total station and GPS as well. For exact dating of this particular locality there were provided surface collections.

The main interest of my work is a definition of the particular objects and possible statement of their functions. Further I am trying to define similar range of the village, its structure, ground–plan layout and rear area (communication system, water supply). I try to describe the remains of the last human activities (agricultural or production activity).

On the basis of found out artefacts I am trying to work out the frame village dating. In the final part of my work I compare this locality to the other defunct middle-ages villages in the West Bohemia.

13. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ

Aubrechtová, A. 2006: Zaniklá vesnice Lhotka. In: Vařeka, P. a kol. 2006: Archeologie zaniklých středověkých vesnic na Rokycansku I. Plzeň, 99 – 124.

Beneš, A. – Štefanová-Šaldová, V. 1963: Šest let výzkumů expozitury Archeologického ústavu ČSAV v Plzni, *Minulostí Západočeského kraje* 2, 160 – 172.

Buračinská, M. 2008: Zaniklá středověká vesnice Kokot a její zázemí. Plzeň. Diplomová práce. Katedra archeologie FF ZČU v Plzni.

Čedíková, E. – Metlička, M. – Štěrbová, A. 2007: Březí. In: *Výzkumy v Čechách 2004*. Praha, 22.

Černý, E. 1979: Zaniklé středověké osady a jejich plužiny. *Metodika historicko-geografického výzkumu v oblasti Dražanské vrchoviny*. Praha.

Demek, J. a kol. 1987: *Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny*. Praha.

Frýda, F. 1987: Únětice. In: *Výzkumy v Čechách 1984 – 85*. Praha, 218.

Gojda, M. – John, J. 2013: Principles of airborne laser scanning and its use for archaeological remote survey. In: Gojda, M. – John, J. a kol. 2013: *Archeologie a letecké laserové skenování krajiny – Archaeology and airborne laser scanning of the landscape*. Plzeň, 20.

Hofmann, G. 1968: *Komorní železářny na Podbrdsku. Studie z dějin starého českého železářství*. Praha.

Holata, L. 2008: Kamensko. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. 2008: *Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku*. Plzeň, 56.

Holata, L. 2009: Zaniklá vesnice Kamenice. In: Vařeka, P. – Rožmberský, P. 2009: *Středověká krajina na střední Úslavě I*. Plzeň, 111 – 142.

Inventární karta, inv. č. A 393/71, Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích.

Klápště, J. 1978: Středověké osídlení Černokostelecka, *Památky archeologické* 69, 423 – 475.

Klápště, J. – Smetánka, Z. 1982: Archeologický výzkum české středověké vesnice v letech 1971 – 1981, *Archeologia historica* 7, 11 – 31.

- Kumpera, J. 2003: Západní Čechy od A do Z: historie, památky, příroda. Praha.
- Kuna, M. 2004: Práce s prostorovými daty. In: Kuna, M. a kol. Nedestruktivní archeologie. Praha. 397 – 440.
- Kuna, M. – Tomášek, M. 2004: Povrchový průzkum reliéfních tvarů. In: Kuna, M. a kol. Nedestruktivní archeologie. Praha. 237 – 296.
- Mikyška, R. a kol. 1968: Geobotanická mapa ČSSR. Vegetace ČSSR A2, 1. České země. Praha.
- Nekuda, R. 2002: Zemědělská usedlost ve středověké vesnici na Moravě. Brno.
- Neuhäslová, Z. – Moravec, J. 1997: Mapa potencionální přirozené vegetace České republiky. Praha.
- Pícka, J. 2009a: Archeologické poznání regionu. In: Vařeka, P. – Rožmberský, P. a kol. 2009: Středověká krajina na střední Úslavě I. Plzeň, 19 – 23.
- Pícka, J. 2009b: Přírodní poměry. In: Vařeka, P. – Rožmberský, P. a kol. 2009: Středověká krajina na střední Úslavě I. Plzeň, 11 – 18.
- Profous, A. 1949: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny II. Praha.
- Profous, A. 1951: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny III. Praha.
- Profous, A. 1954: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny I. Praha.
- Profous, A. – Svoboda, J. 1957: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny IV. Praha.
- Přerostová, H. 2008: Bzík. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. a kol. 2008: Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku. Plzeň, 48.
- Quitt, E. 1971: Klimatické oblasti Československa. Studia geographica 16. Brno.
- Roubík, F. 1959: Soupis a mapa zaniklých osad v Čechách. Praha.
- Rožmberský, P. 2008: Zaniklé vesnice jižního Plzeňska. Blovice.
- Rožmberský, P. 2009: Dějiny sídel na střední Úslavě. In: Vařeka, P. – Rožmberský, P. a kol. 2009: Středověká krajina na střední Úslavě I. Plzeň, 25 – 70.

- Sedláček, A. 1998: Místopisný slovník historický Království českého. Praha.
- Sklenář, K. 1986: Okresní muzeum v Rokycanech. Katalog pravěké sbírky, Zprávy Československé společnosti archeologické 31.
- Sklenář, K. 1992: Archeologické nálezy v Čechách do roku 1870: In: Prehistorie a protohistorie. Praha, 35.
- Smetánka, Z. 1988: Život středověké vesnice. Zaniklá Svídna. Praha.
- Sokol, P. 2004: Archeologické nemovité kulturní památky v okrese Plzeň – jih. In: Jižní Plzeňsko II. Blovice, 51 – 80.
- Šaldová, E. (ed.) 1988: F. X. Franc: Šťáhlauer Ausgrabungen 1890. Přehled nalezišť v oblasti Mže, Radbuzy, Úhlavy a Klabavy 1906. Praha.
- Šindelář, B. 2004: O historii Letin. In: Pod Zelenou Horou VII. Přeštice, 3 – 6.
- Široký, R. 2004: Letiny. In: Výzkumy v Čechách 2002. Praha, 130.
- Škrábek, K. 1969: Jarov, Bulletin záchranného oddělení 6/1968, 50 – 51.
- Škrábek, K. 1970: Archeologie pravěká a středověká. In: Muzejní práce. 10 roků činnosti pracovníků okresního muzea v Blovicích 1960 – 1970. Blovice, 3 – 21.
- Šlégl, A. 1925: Politický okres Přeštický. Přeštice.
- Tomášek, M. 2007: Půdy České republiky. Praha.
- Trnka, R. – Hajšman, J. 2009: Neznámá zaniklá středověká ves u Letin. In: Jižní Plzeňsko VII. Blovice, 50 – 64.
- Trnka, R. – Hajšman, J. 2010: F. X. Franc a problematika středověkých mohylovitých útvarů. Archeologie západních Čech 1. Plzeň, 16 – 36.
- Vařeka, P. 2004: Archeologie středověkého domu I. Plzeň.
- Vařeka, P. 2006: Cíle, přístup a metody výzkumu. In: Vařeka, P. a kol. 2006: Archeologie zaniklých středověkých vesnic na Rokycansku I. Plzeň, 9 – 12.
- Vařeka, P. 2008a: Sloupek. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. a kol. 2008: Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku. Plzeň, 63 – 64.

Vařeka, P. 2008b: Borek. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. a kol. 2008: Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku. Plzeň, 47.

Vařeka, P. 2009: Popis reliéfních tvarů a keramických tříd. In: Vařeka, P. – Rožmberský, P. a kol. 2009: Středověká krajina na střední Úslavě I. Plzeň, 161 – 162.

Vařeka, P. 2013: Příspěvek k podobě vesnického domu ze sklonku středověku na Českobudějovicku. Soubor mazanic s otisky konstrukcí z Čěšnovic – Ein Beitrag zur Form des spätmittelalterlichen Dorfhauses im Gebiet von České Budějovice, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 26, 207 – 236.

Vařeka, P. – Holata, L. – Rožmberský, P. – Schejbalová, Z. 2011: Středověké osídlení Rokycanska a problematika zaniklých vsí, Archeologia historica 36/2, 319 – 342.

Veselá, R. – Vařeka, P. 2008: Cháchov. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. a kol. 2008: Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku. Plzeň, 52.

Veselá, R. 2006: Zaniklá vesnice Cetkov na Zbiřožsku a její zázemí. Plzeň. Diplomová práce. Katedra archeologie FF ZČU v Plzni.

Veselá, R. 2008: Javor. In: Dudková, V. – Orna, J. – Vařeka, P. a kol. 2008: Hledání zmizelého. Archeologie zaniklých vesnic na Plzeňsku. Plzeň, 54.

Vlček, V. a kol. 1984: Zeměpisný lexikon ČSR. Vodní toky a nádrže. Praha.

ZČM, kartotéka odd. prehistorie, složka Libákovice PJ.

Internetové zdroje

<http://www.mapy.cz> (6.2. 2014)

<http://oldmaps.geolab.cz> (1.3.2014)

<http://archivnimapy.cuzk.cz> (1.3.2014)

<http://mapy.geology.cz> (14.2. 2014)

http://departments.fsv.cvut.cz/k135/data/wp-upload/2008/03/geo_08_1.pdf (13.2. 2014)

<http://www.geology.cz> (14.2. 2014)

<http://www.cuzk.cz/> (2.4. 2014)

<http://geoportal.gov.cz> (24.4.14)

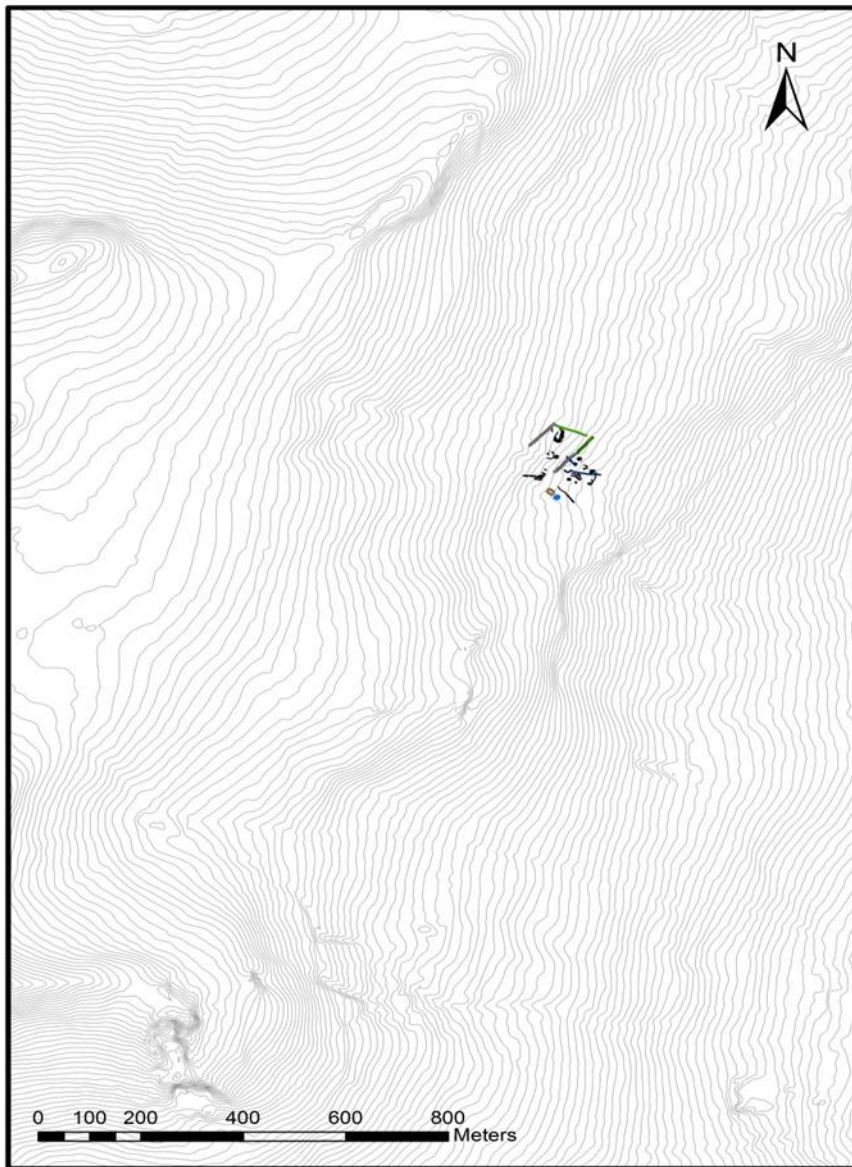
Obr. 1: Vyobrazení polohy zaniklé vesnice (mapy CENIA)

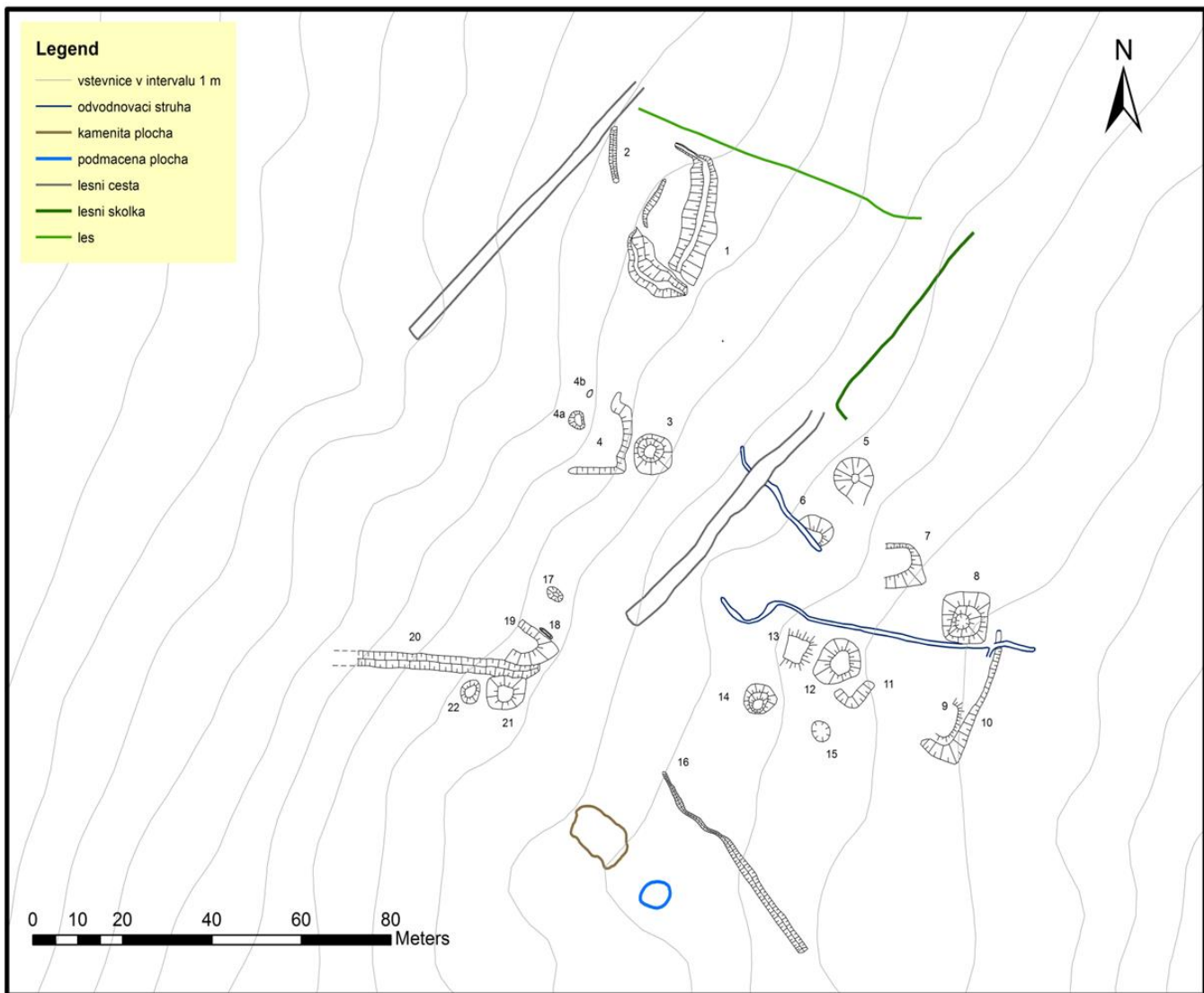
Obr. 2: Poloha na „Brusy“; I. vojenské (josefské) mapování – Čechy, mapový list č. 173

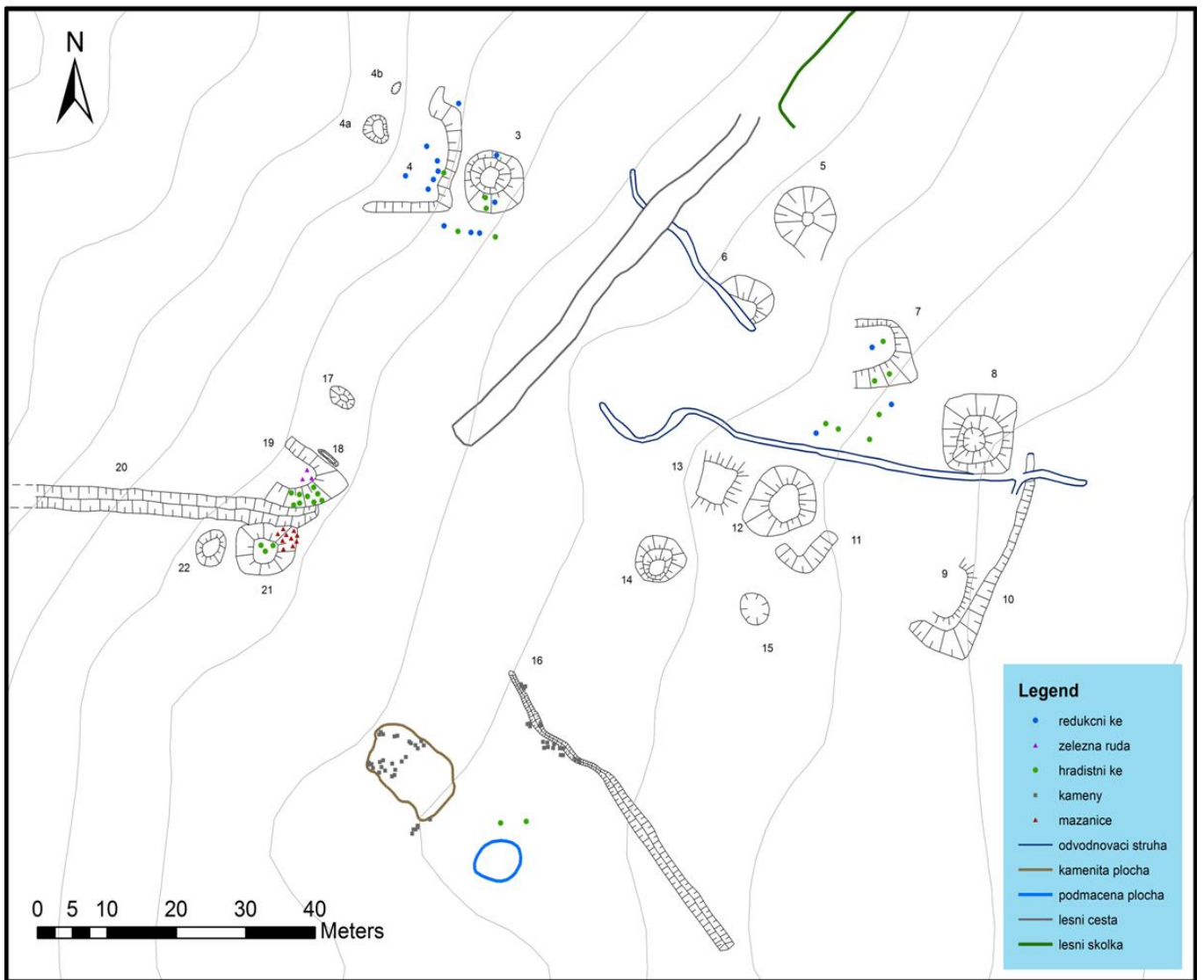
Obr. 3: Poloha zaniklé vsi; III. vojenské mapování – 1:25 000, mapový list 4151_3

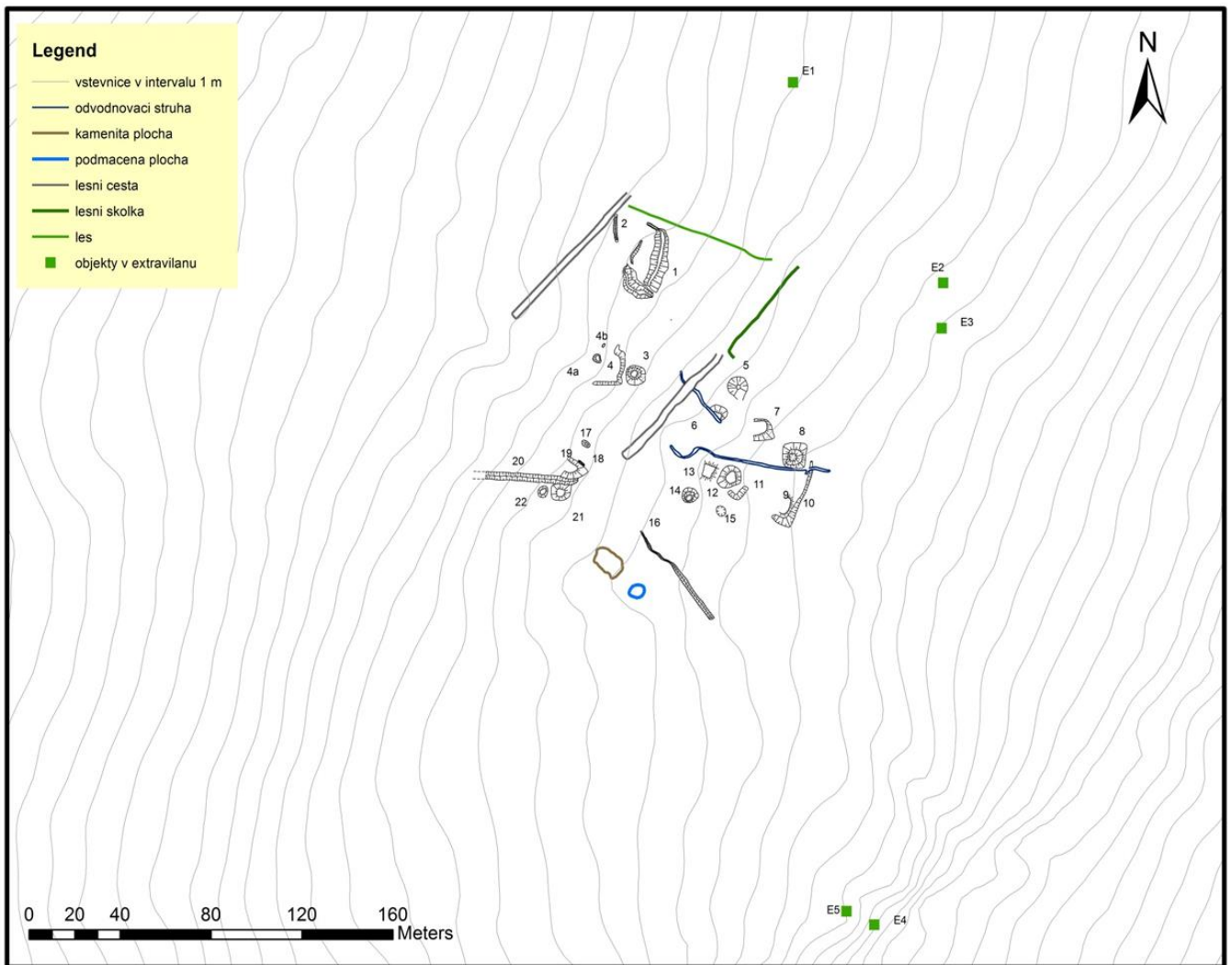
Obr. 4: Celkové zasazení lokality do terénu

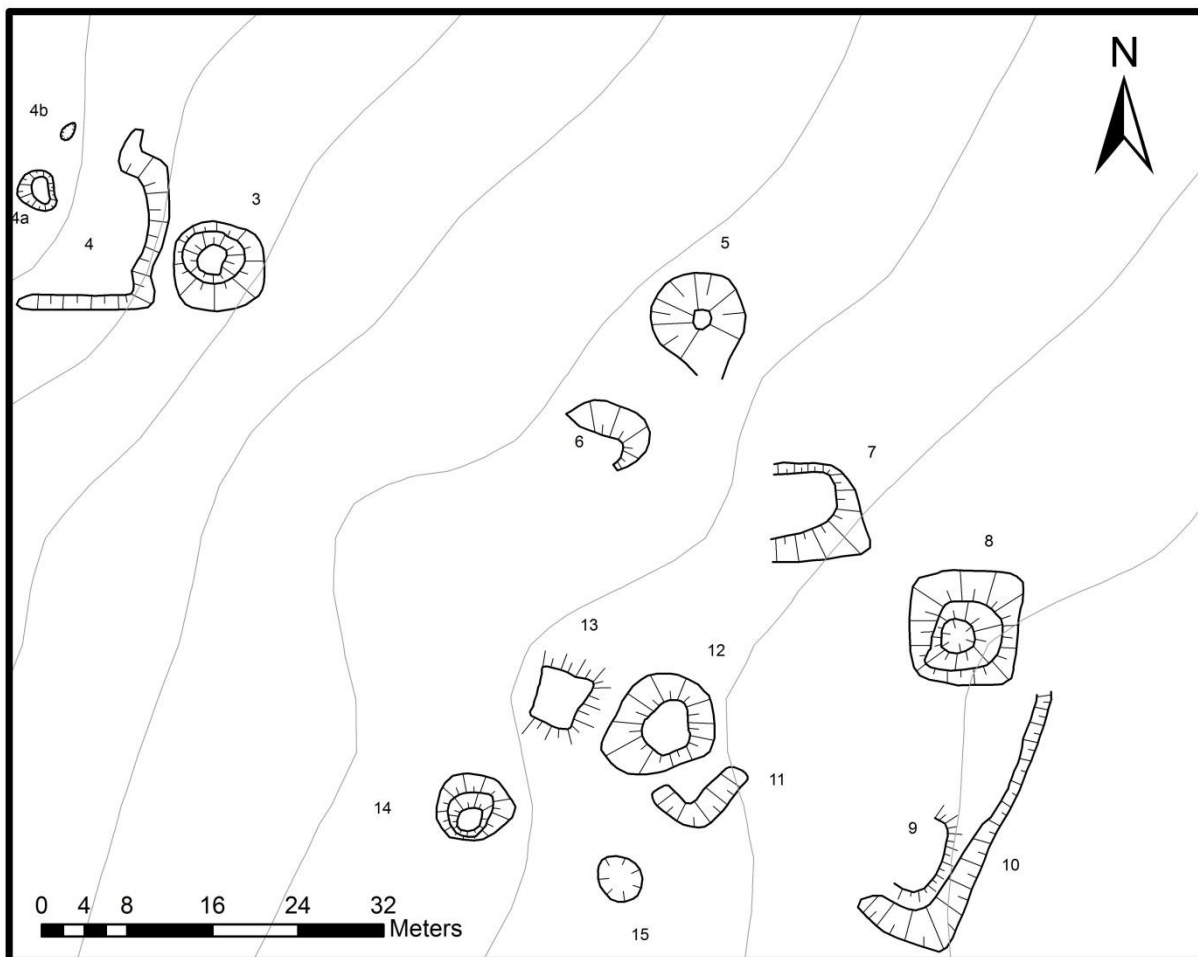
Obr. 5: Celkový plán lokality

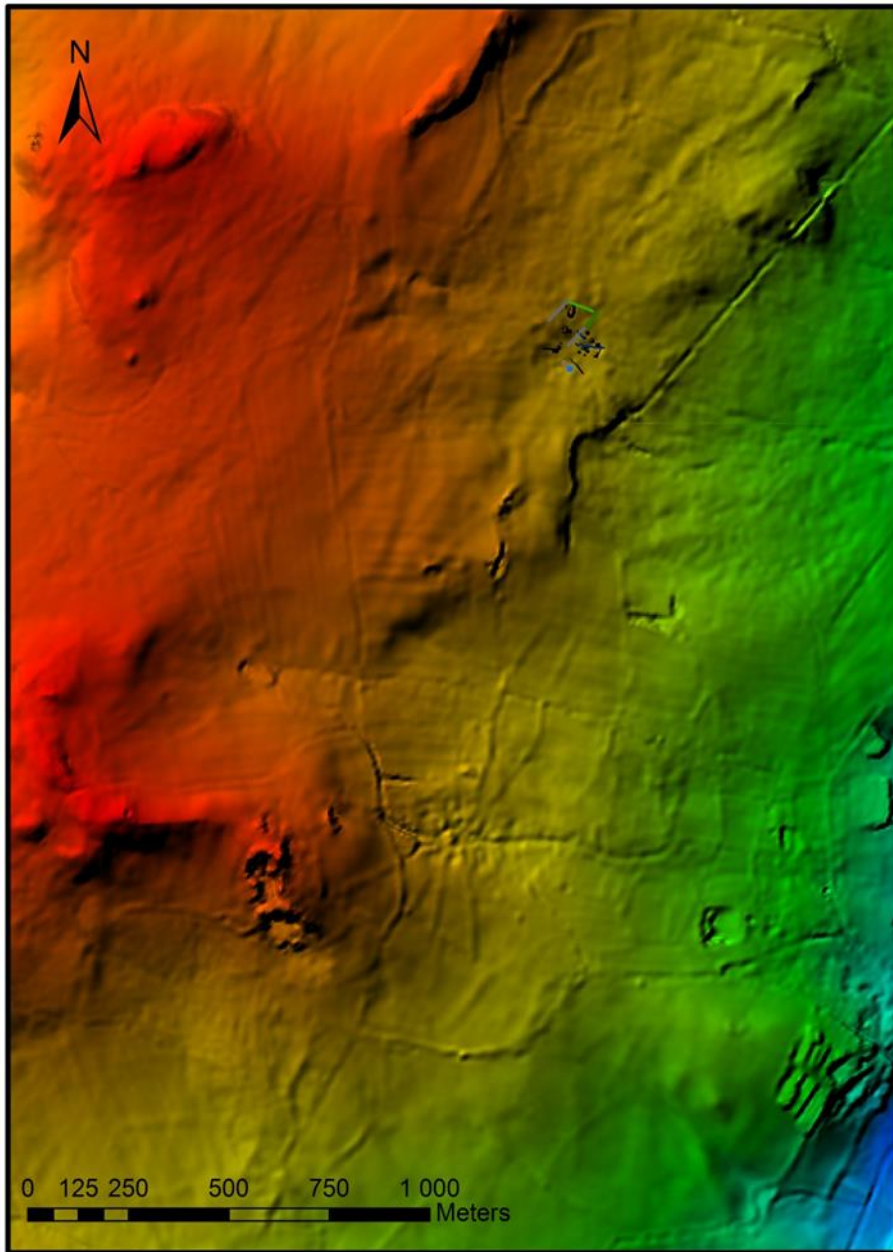
Obr. 6: Část lokality s nálezy

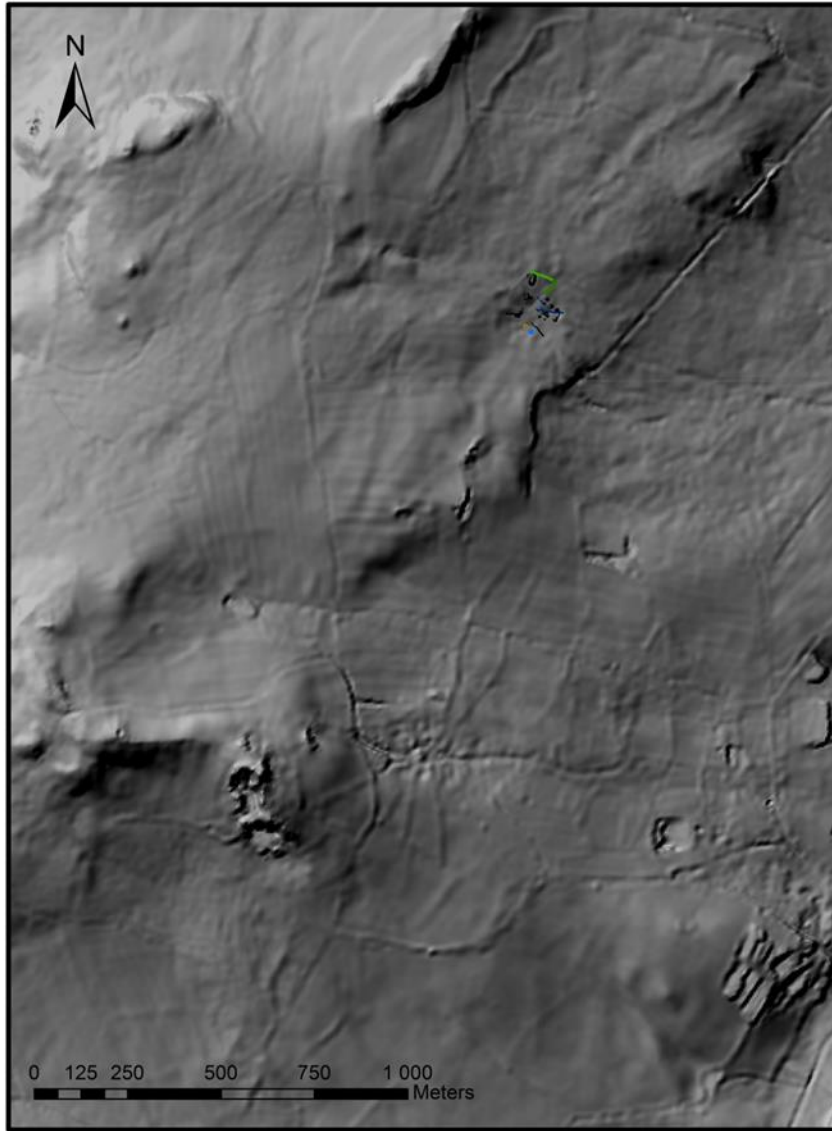
Obr. 7: Plán lokality s vyznačenými objekty v extravilánu

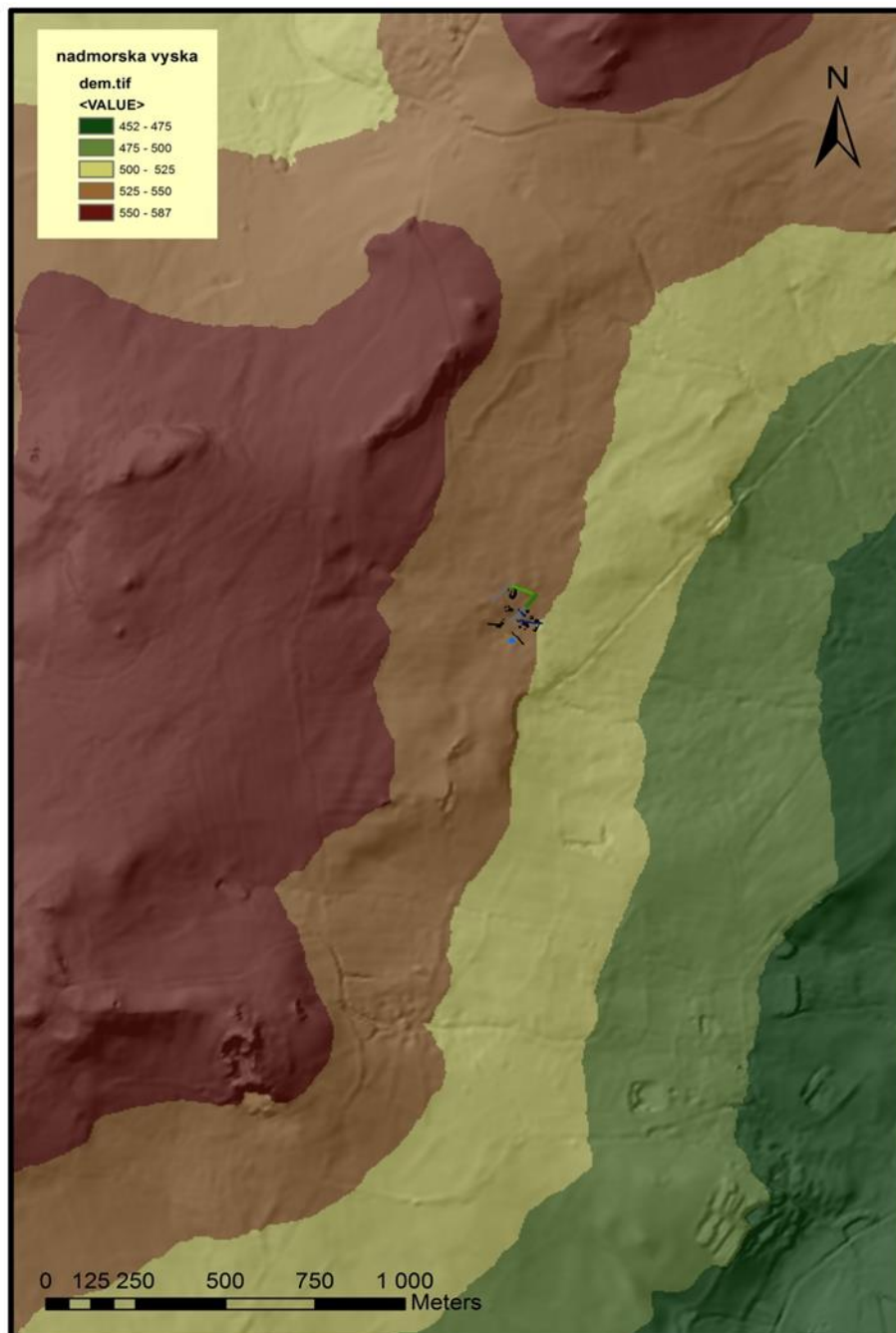
Obr. 8: Detail na jednotlivé usedlosti (I. usedlost – obj. 3, 4, 4a; II. usedlost – obj. 11, 12, 13; III. usedlost – obj. 8, 9, 10)

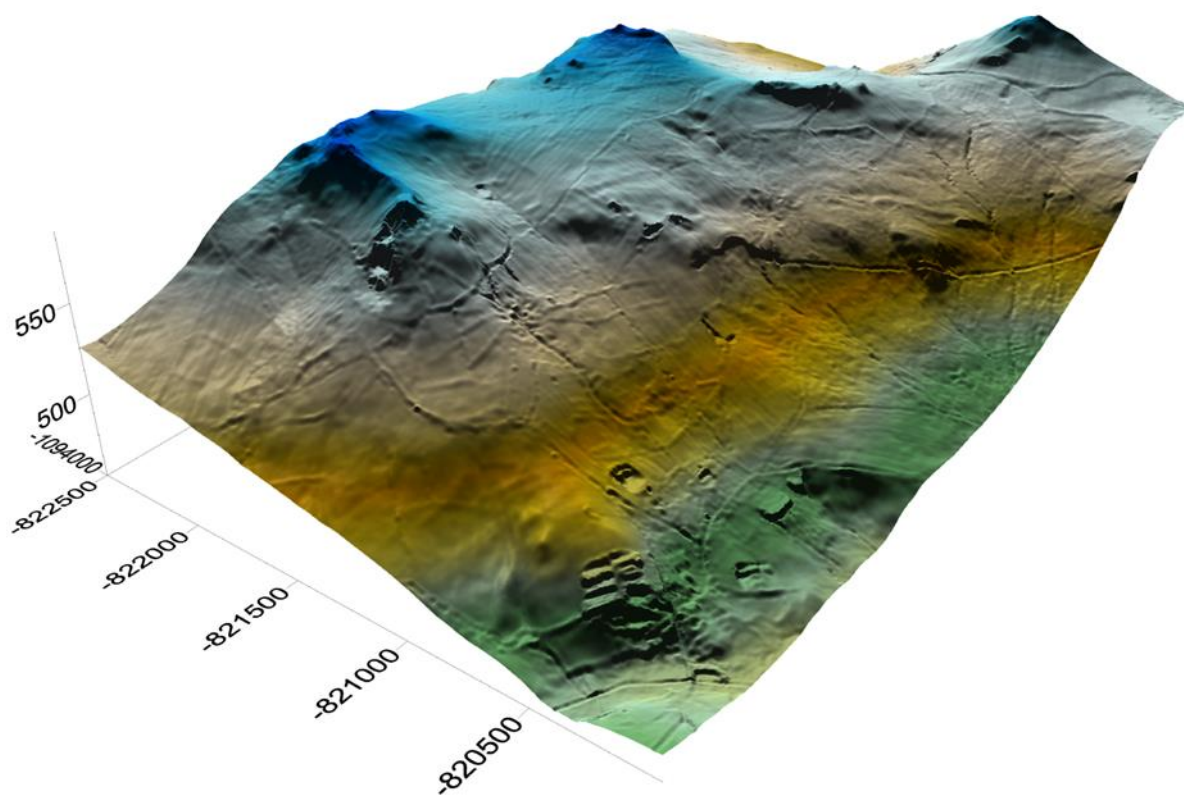
Obr. 9: Model svažitosti terénu (DMR 4G) se zasazením vesnice

Obr. 10: Hillshade (DMR 4G) se zasazením lokality

Obr. 11: Model svážitosti terénu (DMR 4G) s nadmořskými výškami a vyobrazením vesnice

Obr. 12: 3D model reliéfu (DMR 4G)

Obr. 10: JV část hráze objektu 1, pohled od jihovýchodu

Obr. 11: Pozůstatek rybníka (obj. 1) s JV částí dochované hráze, pohled od jihovýchodu

Obr. 12: Konvexní objekt 3, pohled od jihovýchodu

Obr. 13: Konkávní objekt 5 (hluboká jáma), pohled od jihovýchodu

Obr. 14: Konvexní objekt 19 na jihozápadní straně od hlavní silnice, pohled z jihu

Obr. 15: Konvexní objekt 21 na jihozápadní straně od hlavní silnice, pohled od severu

1

4

2

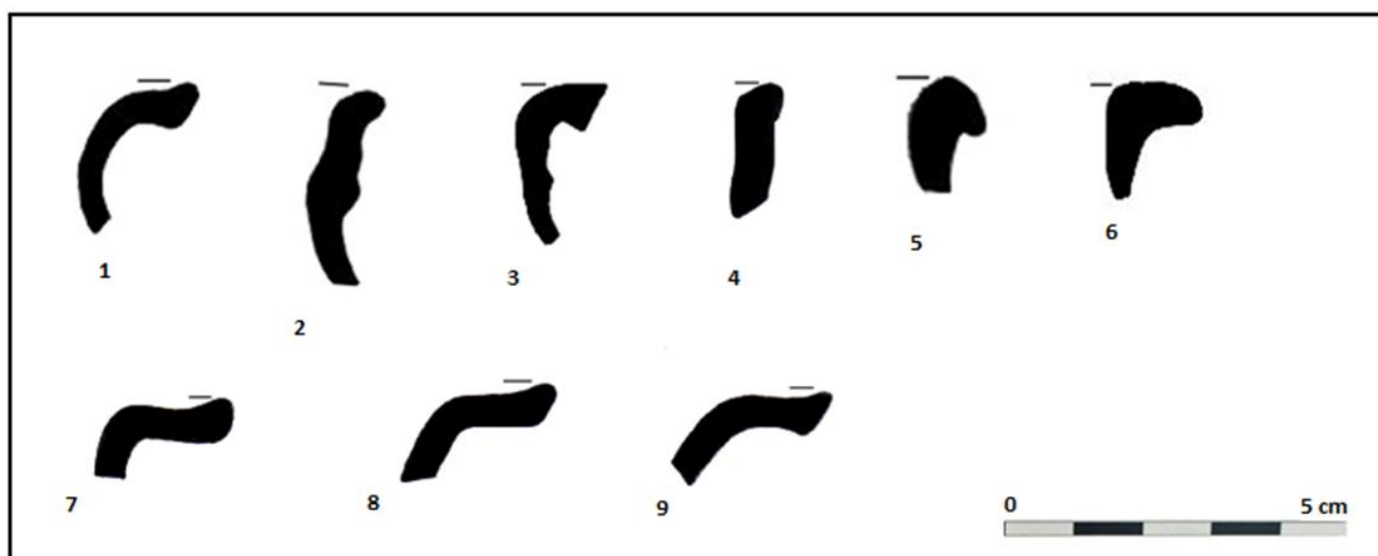
5

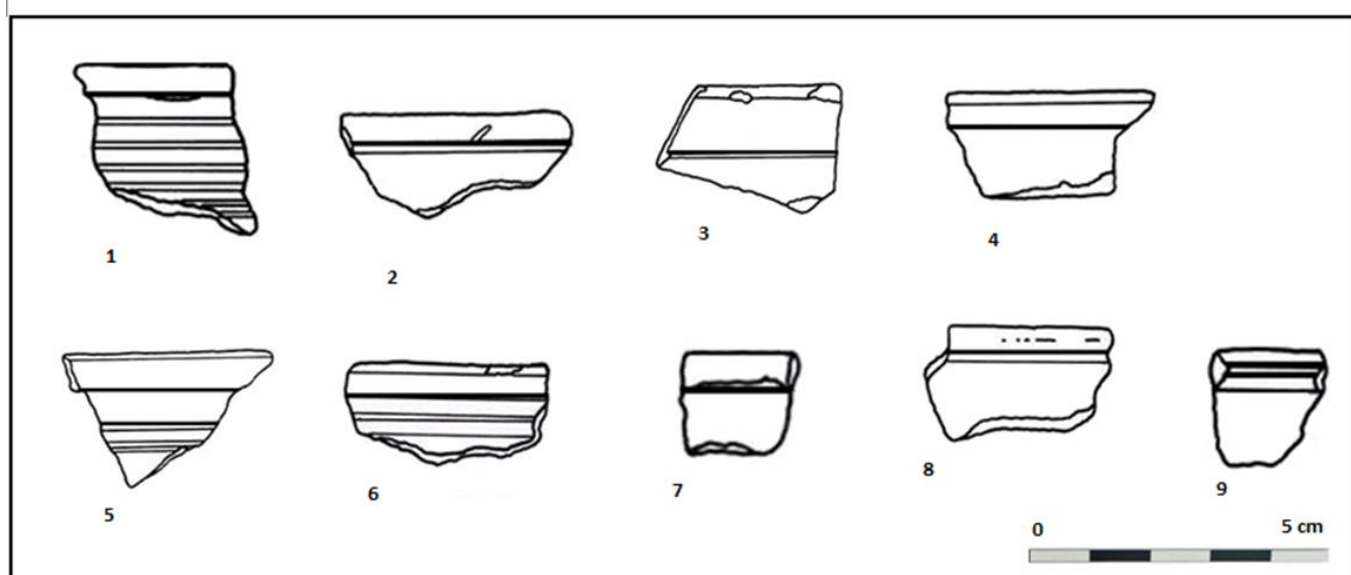
3

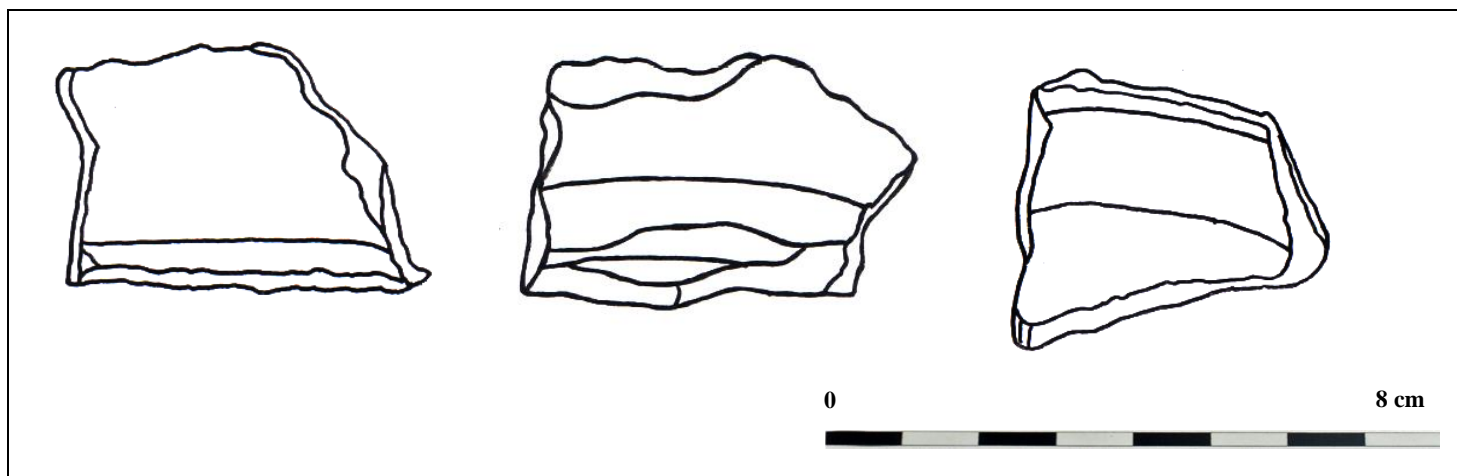
Obr. 16: 1 – 3: redukčně pálená keramika (1 – výzdoba rytou šroubovicí, 2,3 radélková výzdoba); 4 – 5: keramika hradištní tradice (výzdoba rytými liniemi)

Tabulka 1: okrajové profilace keramiky - hrnce (1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 – redukčně pálené zboží); (4, 8 hradištní keramika)

Tabulka 2: (1 – 7: redukčně pálená keramika – BL4001; 8 – 9: keramika hradištní tradice – BL3004)

Tabulka 3: (redukčně pálená keramika: Dna – BL4001)